

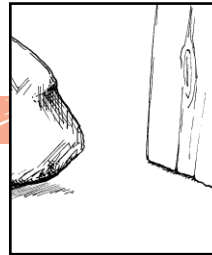
veto

Over grote mijnheren en grote lidstaten
p. 3

Leuven: ter bus, ter trein en in een rolstoel
p. 4-5

Counter eens een verwachtingspatroon
p. 9

WIE KRIJGT FORMULIEREN ONDER OGEN?

JaDe vertoont kinderziektes

De Jaarlijkse Docentenevaluatie (JaDe), het systeem waarmee de K.U. Leuven alle studenten wil bevragen over hun docenten, leidt hier en daar tot onduidelijkheden. Een aantal studenten vindt het merkwaardig dat de formulieren door de docent zelf werden verzameld, hoewel was gezegd dat deze "nooit" de formulieren onder ogen zou krijgen. Volgens de academische overheid en de studentenvertegenwoordigers hoeven de studenten niets te vrezen.

Tijdens de laatste colleges krijgen studenten van hun docent een formulier onder hun neus geschoven waarin, naargelang de grootte van de groep, via open of gesloten vragen wordt gepeild naar het docergedrag van de prof in kwestie. Die resultaten worden dan anoniem verwerkt en teruggekoppeld naar de docent. Een aantal studenten keek echter vreemd op toen zij de docent de pas ingevulde formulieren zagen ophalen en doorbladeren. Is het niet de bedoeling dat die formulieren rechtstreeks worden verwerkt? De academische overheid ziet niet echt graten in die gang van zaken.

Professor Eddy Van Avermaet werkte als voorzitter van de Onderwijsraad JaDe uit in opdracht van de Academische Raad. Hij erkent dat er zich kinderziekten kunnen voordoen. "Uiteraard is het belangrijk dat de studenten in alle onafhankelijkheid hun mening kunnen geven," zegt Van Avermaet, "Daarom zijn de gegevens ook niet traceerbaar tot aan de individuele student. Een bevraging organiseren tijdens één van de laatste lesmomenten kan bijna niet anders dan door de docent zelf. Anders hadden we een hele administratieve procedure moeten opzetten om dat gerealiseerd te krijgen."

Van Avermaet: "Het was trouwens de vraag van de Academische Raad om in het hele JaDe-

systeem zoveel mogelijk de verantwoordelijkheid bij de docenten zelf te leggen. We gaan er daarom van uit dat alles eerlijk verloopt en er zich dus geen problemen stellen bij het verzamelen van de formulieren." De academische overheid beschouwt de eerste JaDe-bevraging trouwens als een proefproject dat grondig zal geëvalueerd worden naar volgend jaar toe. "Als er zich dit jaar in bepaalde gevallen effectief problemen voordoen, dan zal dat in de evaluatie in rekening worden gebracht," aldus nog Van Avermaet.

Filip Charlier zetelt als studentenvertegenwoordiger in de Academische Raad. Hij denkt dat de professoren wel intelligent genoeg zijn om op een ernstige manier mee te doen met JaDe. Filip: "Er was afgesproken met de academische overheid dat de professoren pas na de examens de volledige resultaten zouden krijgen en dat natuurlijk de anonimiteit van de studenten zou worden gegarandeerd. Die voorwaarden blijven vervuld. Daarom blijven we de studenten oproepen om hun kans te grijpen om in alle eerlijkheid hun mening te geven over de manier waarop er aan de universiteit onderwijs wordt verstrekt."

Thomas Leys

Van Bologna naar Berlijn

Op 18 en 19 september vindt in Berlijn de tweede conferentie plaats die de Bolognaverklaring opvolgt. De ministers van Onderwijs van de 34 landen die de Bolognaverklaring hebben ondertekend, zullen er de stand van zaken evalueren en nieuwe aanbevelingen formuleren.

De Bolognaverklaring werd in 1999 gesloten tussen 31 landen en regio's en heeft als doel om het Europese hoger onderwijs te stroomlijnen en te verbeteren. Tegen 2010 zou er een eengemaakte Europese ruimte voor hoger onderwijs moeten zijn. Het belangrijkste onmiddellijke

gevolg van de verklaring is dat iedereen in Vlaanderen vanaf 2005 afstudeert als bachelor of master in plaats van als gegradueerde of licentiaat.

Om de twee jaar komen de ministers samen om te kijken hoe het is gesteld met de invoering van de principes van de Bolognaverklaring. Op het einde van de conferentie zal er een communiqué worden opgesteld. Daarin worden de negen actielijnen van Bologna overlopen en worden aandachtspunten aangewezen. De negen actielijnen geven weer wat de Bolognaverklaring eigenlijk beoogt: zaken als een creditsysteem, mobiliteit van proffen en studenten en Europese samenwerking in kwaliteitszorg.

Nieuw is dat er op de conferentie in september een volgorde van prioriteit tussen de actielijnen zal worden inge-

voerd, al is er natuurlijk nog discussie over welke actielijnen dan wel prioritair zullen worden. Misschien worden er ook enkele actielijnen toegevoegd, onder andere over doctoraatsopleidingen en een geïntegreerd 'Europe de la connaissance', waarin onderwijs en onderzoek samenkomen.

Parameter

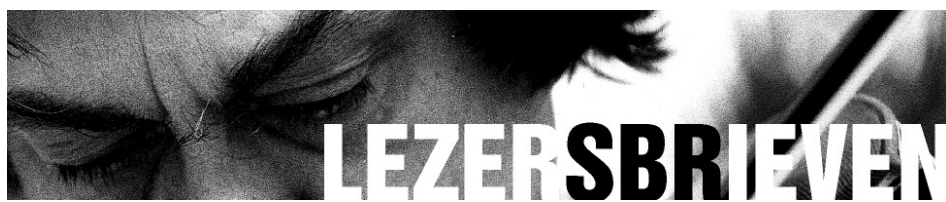
Het ziet er ook naar uit dat het Bolognaproces na de conferentie van Berlijn veel meer gestructureerd zal worden. Misschien wordt er een Bolognasecretariaat opgericht, waar alle gegevens over de invoering van Bologna dan gebundeld kunnen worden.

Dat secretariaat kan dan een andere nieuwigheid gemakkelijker maken: een evaluatie van de invoering van Bologna per land en per parameter. Zo'n rapport is een erg delicaat punt: geen enkel land wil immers graag te horen krijgen dat het zijn werk niet goed gedaan heeft. Toch is het waarschijnlijk dat deze evaluatie er komt: voor een 'gewone' verklaring — die dus niet bindend is — kan de sociale druk van de andere, 'betere', landen enorm helpen om de tragere broertjes wat te stimuleren.

Laurens De Koster

www.bologna-berlin2003.de
www.esib.org

K.H. Leuven

BUB

Graag wenste ik te reageren op de lezersbrief "BUB" (Veto, nr. 24). In desbetreffend schrijven betitelen mijnheer Verbeke en Roose (respectievelijk voorzitter en secretaris van Ronduit N-VA! Leuven) mij als iemand die weinig tot niets van de geschiedenis van de Vlaamse Beweging afweet. Verder word ik er nog van verdacht "ondemocratische" instellingen (i.e. de monarchie) te steunen.

Als eerste argument haalt men aan dat de Belgische Staat, in tegenstelling tot mijn beweringen, de Vlaamse Beweging niet zou hebben gesteund. Dit misverstand berust op het feit dat ik gezegd zou hebben dat België de Vlaamse beweging 'altijd' gesteund heeft. Ik bedoelde uiteraard slechts dat de Vlaamse Beweging aanvankelijk door België werd ondersteund (met name ten laatste tot 1870, einde van de Franse dreiging. Men vergeet hier niet bij dat Vlaams- en Belgisch-nationalisme tot 1914 parallel liep).

Ten tweede vinden mijnheer Roose en Verbeke dat ik de VU en haar ontwikkeling nooit bestudeerd heb. Ik heb echter duidelijk gesteld dat, naar mijn mening, vanaf het moment dat de cultuurgemeenschappen in de 20ste eeuw werden opgericht de hele Vlaamse Beweging zichzelf had moeten bezinnen. In die optiek had men zich kunnen inschakelen voor een beter bestuur voor alle inwoners van België. Uiteraard ben ik me er terdege van bewust dat de VU ook andere thema's heeft aangeboord in haar 45-jarig bestaan, maar dat gaat aan de essentie voorbij: zij is zich blijven radica-

liseren — van (con)federalisme naar separatisme — en uit haar rechts-conservatieve vleugel ontstond eind jaren '70 het Vlaams Blok.

Het koningshuis tenslotte acht ik een democratische instelling omdat allereerst niet alleen de meerderheid van de bevolking het instituut "zou steunen", maar wel degelijk steunt; zo toont een peiling van... de N-VA aan. Natuurlijk is de koning niet verkozen. Is dat een garantie voor democratie? Rechters en bedrijfsleiders zijn ook niet verkozen en oefenen toch een enorme macht uit. De macht van de koning is quasi onbestaande, hij kan immers geen daad stellen zonder de handtekening van een minister (die wél — zij het niet rechtstreeks — door de bevolking verkozen is). Nog omtrent de koning zou ik volgens beide heren vinden dat de meerderheid van de bevolking een ondemocratische instelling mag steunen. De potsierlijke vergelijking met de NSDAP wordt dan getrokken. De NSDAP echter heeft nooit meer dan 30% van de stemmen gehaald, in tegenstelling tot de democratische partijen van nu die de grondwetsartikels over de de koning ongewijzigd laten. Voorts vind ik de (impliciete) vergelijking tussen Adolf Hitler en Albert II ronduit lachwekkend.

Ten slotte zou ik mijnheer Roose en Verbeke nog willen vragen mijn naam volgende keer correct te willen spellen. Het is wel degelijk "Yammine" i.p.v. "Yaminne". Als goede Vlamingen zouden jullie daar belang aan moeten hechten.

Bruno Yammine
2e lic. Moderne Geschiedenis

FOKKE & SUKKE BELLEN DE CONSUMENTENBOND

www.foksuk.nl

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Nachmerrie voor veel vrouwen 2 Stuk - Keukenprins 3 Van e is dit één - Dictator 4 Australisch zwemkampioen - Lof - Familielid 5 Geeft vaarwater aan - Deed Johannes met Jezus 6 Vuilnisman - Muziekgroep 7 Verorberde - Verzameling planken - Société (afk.) 8 Waarover zelden gesproken wordt - Computer 9 Verwijft de ketel - Ongewenste vouw 10 Muziekgroep

Verticaal — 1 Nachmerrie voor veel mannen 2 Mis - Griekse letter 3 Schuif - Pakte - Ten opzichte van 4 Dun mens - Gevechtssport 5 Verbond - Koemaag 6 Bevrijd - Half punt (judo) 7 Vloog naar de zon - Onbebouwd stuk grond 8 Vat - Net - Fries water 9 Persoonlijk Voornaamwoord - Daar sterven elk jaar 3 Amerikaanse boeren in 10 Frank is bruin, Johan blauw

Oplossing vorige opgave

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	B	R	U	N	D	T	L	A	N	D
2	O	O	R		R	O	E	I	E	N
3	K	B		M	O	R	I		F	A
4	A		S	E	G	A		G	A	
5	A	C	T	I	E		P	O	S	H
6	L	E	E	R		L	E	N	T	E
7		R	E		D	E	N	G		S
8	A	C		R	U	P	S		E	T
9	B	L	A	Z	E	R		N	G	O
10	T	E	M	P	T	A	T	I	O	N

Dries De Smet

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redactiesecretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet v  r vrijdagnamiddag 15.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts   n maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met    vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

Laptops en Pc's aan betaalbare prijzen. Met 1 jaar garantie en uitstekende service.

Pentium I: vanaf 130* euro
Pentium I voor kotnet: vanaf 230* euro
Pentium II voor kotnet en games: vanaf 360* euro
* volledige set: 15"monitor, keyboard, muis, luidsprekers
Laptops: Pentium I vanaf 300 euro (plaatsbesparend)
Laptops Pentium II vanaf 500 euro
Switchboxen: 10 euro
CDroms: 10 euro

RecuPC vzw Oude Diestsesteenweg 3
(tussen Martelarenlaan en Diestsesteenweg)
3010 Kessel-Lo www.recupc.be info@recupc.be
tel: 016/26.13.49 Fax: 016/35.68.65

Openingsuren: van 12 tot 18 uur van dinsdag tot zaterdag

“If I was a big member state..”

Morige week dinsdag organiseerden de Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB) en de K.U.Leuven in de Hallen een prestigieus debat over de Europese Conventie. In het panel zaten vier vooraanstaanden van het orgaan dat van de uitgebreide Europese Unie een goed gesmeerde democratische machine moet maken.

Op de top van Laken eind 2001 werd door de verzamelde regeringsleiders beslist een conventie voor de modernisering van het verenigde Europa in het leven te roepen. In februari 2002 schoot de Europese Conventie onder leiding van de voormalige Franse president Valéry Giscard d'Estaing uit de startblokken. Reeds meer dan een jaar vergadert hij nu met vertegenwoordigers van de (kandidaat-)lidstaten en van het Europees Parlement en de Commissie. Nog dit jaar moet het definitieve verslag op tafel liggen, dat dan de basis vormt van een nieuwe overeenkomst tussen de lidstaten in 2004.

Wereldgebeuren

Blikvanger van het debat was ongetwijfeld Jean-Luc Dehaene, die naast zijn normale dagtaak als burgemeester in het Vilvoordse ook vice-voorzitter van de Conventie is. Hij werd geflankeerd door Andrew Nicholas Duff (Liberal Democrats), de Britse voorzitter van de delegatie van het Europees Parlement in de Conventie. De vertegenwoordiger van de Nederlandse regering Gijsbert Marius de Vries (VVD) en de Sloveense vertegenwoordiger van de kandidaat-lidstaten Alojz Peterle vervolledigden het gezelschap. De voertaal van het debat was dan ook Engels en dat kwam de discussie niet altijd ten goede.

Aanvankelijk kregen alle panelleden een aantal minuten om hun visie over de Conventie uit de doeken te doen. Wie zich niet aan zijn tijdslimiet hield, zou volgens de moderator met onze forse ex-premier te maken krijgen.

Dehaene stak vervolgens zelf van wal met een korte toelichting van zijn werk. Hij pleitte voor een efficiënt Europa van vijftientig dat op het wereldpolitieke vlak een belangrijke rol te vervullen heeft. Het betrekken van de nieuwe landen in de Conventie zag hij als noodzakelijk, vermits het verdrag van 2004 ook hun verdrag zal worden. Vervolgens overliep Dehaene in een aantal puntjes de belangrijkste maatregelen van de Conventie: een grondwet waarin de fundamentele mensenrechten geïntegreerd zijn, deelname van de EU aan het wereldgebeuren als een echte unie, vereenvoudigde en beter afgelijnde instellingen en meer aandacht voor de secundaire en tertiaire sector, waar de verwachtingen van de Europeanen het hoogst liggen. Die veranderingen zouden dan ook kunnen bijdragen aan de participatie van de burger in Europa. Hij besloot met de stelling dat het belang van Europa groter is dan de som van de verschillende nationale belangen.

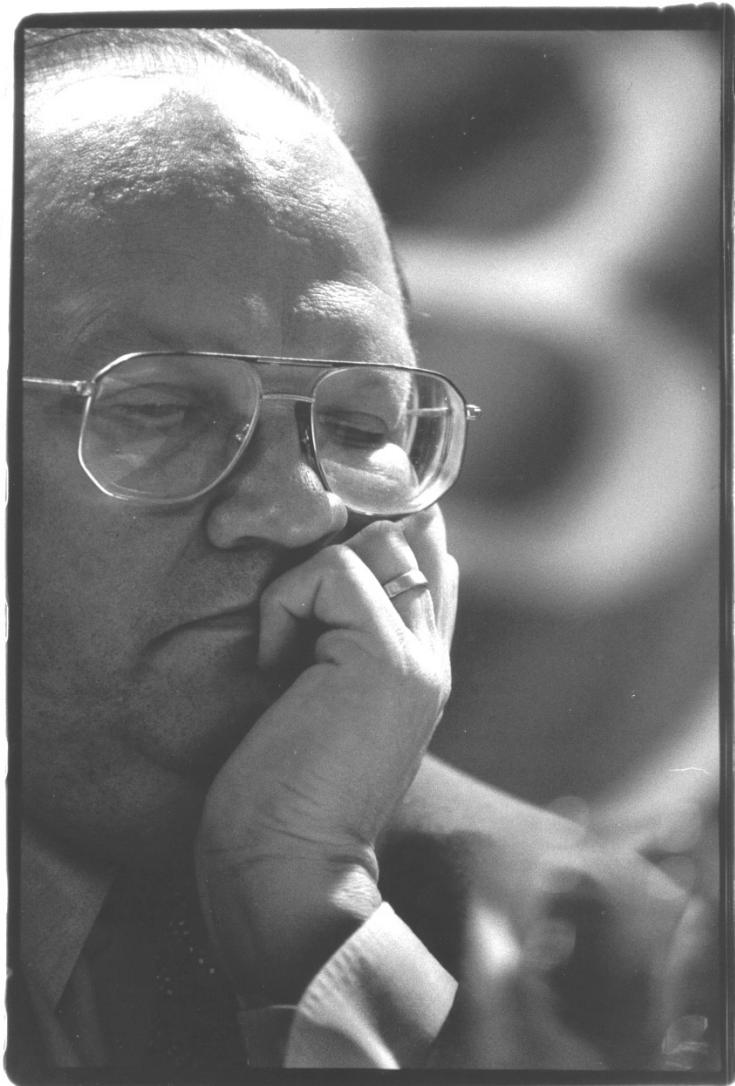
Mondharmonica

De Vries ging door op Dehaenes elan en roemde de verwezenlijkingen van het project 'Europa' tot nu toe. Hij herhaalde de puntjes en vulde ze waar nodig aan met gewaagde voorstellen. Zo stelde hij voorstander te zijn van besluitvorming op basis van

een meerderheid in plaats van de unanimitie die nu nodig is. Ook wilde hij tegenover het éénduidige buitenlandse beleid van de Verenigde Staten één minister van buitenlandse zaken voor de EU in plaats van de huidige verdeling over Chris Patten en Javier Solana.

Duff gooide het dan weer eerder over een anekdotische boeg. Hij uitte zijn tevredenheid over het talrijk opgekomen publiek en de grote vooruitgang die de Conventie reeds gemaakt heeft. In tegenstelling tot veel van zijn landgenoten verheugde hij zich op de verbeterde besluitvorming. Hij herhaalde tot slot de voorstellen die hij daarvoor zelf ooit had gedaan: besluitvorming met een vier-vijfde-meerderheid en een soort van *second class membership* voor landen die zich niet in de nieuwe Europese grondwet zouden kunnen vinden.

Enige hilariteit toen Peterle een mondharmonica bovenhaalde en het Europese volkslied begon te spelen. Met deze

evocatie van *"the good European spirit and atmosphere"* wilde de Sloveen zijn blijdschap uitdrukken over de toekomstige samenwerking en de beperkte inspraak die de kandidaat-lidstaten nu reeds krijgen. Hij stelde meteen de critici gerust door te argumenteren dat de vroegere Oostbloklanden een enorme evolutie hebben doorgemaakt en meer dan wie ook weten wat de nadelen van een sterke bureaucratie zijn. In de positie van kleine landen als België en Luxemburg zag hij de bevestiging dat ook Slovenië een rol van betekenis zal kunnen spelen in de Unie.

Tent

In het discussiegedeelte pleitte Dehaene voor meer bevoegdheden voor de Commissie. Hij voegde er fijntjes aan toe dat een sterke Commissie een kleine Commissie is en lokte hiermee de overige panelleden uit hun tent. Peterle deelde zijn ervaringen van een zevenentwintig-koppige Sloveense regering met het publiek en stelde voor het

aantal commissieleden te behouden, maar ze niet meer per functie te verdelen. De Vries, van zijn kant, zocht zijn heil in een commissielid voor ieder land maar met een soort rotatiesysteem wat het stemrecht betreft. Dehaene repliceerde dat Peterles regering niet uit zevenentwintig partijen bestond en probeerde zich vervolgens in te leven in de grote lidstaten met de subtiële zinsnede: *"If I was a big member state..."* Het publiek apprecieerde zijn inlevingsvermogen.

Bedreigde

Vervolgens nam de Vries het op voor het bedreigde systeem van het roterende voorzitterschap. Hij stelde dat de kleine landen hier telkens sterk uitkwamen en benadrukte dat een voorzitterschap telkens enorm veel EU-publiciteit met zich meebrengt voor de lokale bevolking. Daarop verliet Dehaene terstond de zaal, al was het

omdat hij een afspraak had; Oosterlinck spaarde geen moeite om hem uitgeleide te doen. Danny Pieters (N-VA) nam Dehaenes plaats in. Hij is plaatsvervanger van Karel De Gucht (VLD) als vertegenwoordiger van het Belgische parlement in de Conventie. Van een Duitse student kreeg hij meteen de vraag voorgeschied of de EU-burgers niet beter zouden stemmen over de besluiten van de Conventie. De Vries liet dit van de lidstaten zelf afhangen. Pieters stelde voor een basisgedeelte van de voorstellen voor een referendum vatbaar te maken en de rest aan de democratische vertegenwoordigers over te laten. Hij maakte tevens van de gelegenheid gebruik om een persoonlijk thema — of was het één van de partij? — aan te

snijden, namelijk de Europese verkiezingen ook op Europees niveau laten plaatsvinden en niet meer op nationaal niveau. Daarop verliet ook Duff de zaal en het debat liep duidelijk op zijn laatste benen.

Sterren

Op de vraag of men niet beter eerst de vernieuwing doorvoerde om pas dan nieuwe lidstaten toe te staan was het antwoord redelijk eensluidend. Peterle zag de vernieuwing als een collectieve opdracht. De Vries beargumenteerde dat de Conventie vragen behandelde die in Nice en Amsterdam waren blijven liggen en dat de nieuwe landen voor nieuwe input zouden kunnen zorgen. Pieters wilde zich gewoon aan het schema houden omdat dat al moeilijk genoeg is. De laatste vraag was op maat van diezelfde Pieters gesneden: of het comité van de regio's door haar waarnemersrol niet te weinig aan bod kwam in de Conventie. Pieters antwoordde diplomatisch dat de lidstaten zelf moeten bepalen hoeveel inspraak hun regio's krijgen

in het evalueren van de Conventie. De Vries loofde tot slot de Catalanen, die hun eigen kleine Conventie hadden georganiseerd. Hij zag er een goed voorbeeld in voor de toenadering van de EU tot haar burgers.

Wie er nog overbleef van het panel werd bedankt en het publiek zocht zijn weg terug naar buiten, waar aan de hemel een vijftientigtal sterren opvallend helder stond te fonkelen.

Joris Beckers
Wim Gemoets

<http://european-convention.eu.int>
<http://www.kuleuven.ac.be/kib>

KORT • KORT • KORT

KULAK-studenten krijgen stem binnen LOKO

De Open Algemene Vergadering van de Leuvense studentenkoepel LOKO heeft vorige vrijdag het KULAK-presidium erkend als de vertegenwoordiger van de zeventien studenten aan de K.U.Leuven, afdeling Kortrijk. Zij kunnen nu deelnemen aan de activiteiten van Kringraad en Sociale Raad, waar ook veel thema's aan bod komen die ook de Kortrijkse studenten aanbelangen.

Erasmus World uit de startblokken

De Europese ministers van Onderwijs hebben een bedrag van 180 miljoen euro toegekend voor het nieuwe Erasmus World-programma. Dit initiatief laat de Europese universiteiten toe om gezamenlijke masterprograma's op te zetten en zo de mobiliteit van studenten en docenten te bevorderen. De bedoeling is om ook een internationaal studentenpubliek aan te trekken uit andere werelddelen.

Geen SARS aan Groep T

De twee studenten die tien dagen lang van de campus van Groep T werden geweerd, kunnen opnieuw zonder problemen de lessen volgen. Zij moesten thuisblijven omdat ze deel uitmaakten van een groep die naar China was gereisd en de incubatietijd tien dagen bedraagt. Aan de K.U.Leuven kregen intussen alle studenten reeds een mail met informatie over het SARS-virus. Er is ook een crisiscel opgericht, waar alle SARS-gerelateerde informatie wordt verzameld.

Gent krijgt kotendatabase

De universiteit, de hogescholen en het stadsbestuur slaan in Gent de handen in elkaar om vanaf juni een gezamenlijke databank van beschikbare koten op Internet aan te bieden. Het project krijgt de naam kot@gent en bouwt voort op de gegevens die de hogescholen en universiteit reeds bezaten. De stad wil van haar kant dan weer toezien dat alle kamers voldoen aan de normen voor brandveiligheid. In Leuven bestaat zo'n samenwerking nog steeds niet, hoewel het stadsbestuur al lang vragende partij is om de kotenbank samen te beheren.

(tl)

MOBILITEIT IN LEUVEN (1)

Busje komt zo

De geur van zweet van te veel mensen in één kleine ruimte die allemaal naar het station moeten, het geluid van het belletje voor de volgende halte, het voortdurend stoppen en vertrekken, stoppen en vertrekken. Lang leve de bus in Leuven! Niet?

Stap één: doe je portefeuille open. Stap twee: zoek tussen de foto's van je lief en je

resterende maandgeld naar het witte kaartje met magneetstrook van de Lijn.

Wanneer je dit gevonden hebt ben je een van de gelukkige bezitters van een gratis buskaart ofwel de studentenpas. Wanneer je dit niet gevonden hebt, studeer je niet aan de K.U.Leuven, de K.H.Leuven, Groep T of het Lemmensinstituut. Of je bent je studentenpas kwijt natuurlijk. En dat zou jammer zijn, want met het eenvoudige ding mag je een heel jaar lang ongestoord met de bus rijden, in zone Leuven.

Big spenders

Zei er iemand gratis? Niets is gratis! Achttien miljoen, zo veel kost het hele project. De helft wordt betaald door het stadsbestuur van Leuven, de andere helft door de participerende onderwijsinstellingen. Ietsje minder duur is een nieuw exemplaar als je je studentenpas kwijt bent: 8,20 euro en je kan de bus weer op.

Het is sterk aangeraden om, als je op die bus stapt, je pas te ontwaarderen. Anders kan dat resterende maandgeld plotseling wel erg snel verdwijnen. Wie zijn kaartje vergeet te ontwaarderen betaalt binnen de drie dagen 54,54 euro. Wie verkiest pas na drie dagen te betalen verliest nog wat meer geld: 68,17 euro. Nog een beetje geld over? Probeer vooral nog een tweede keer dezelfde fout te maken binnen twaalf maanden en je bent 136,64 euro kwijt. Voor de echte *big spenders* is er natuurlijk de derde overtreding die goed is voor zo'n 299,95 euro.

Gepakt

Heb je het geduld niet om drie keer na elkaar gepakt te worden, speel het dan een pak simpeler en maak 'onrechtmatig gebruik' van de studentenpas. Leen andermans kaartje, vergeet je naam erop te schrijven of weiger bij controle je studentenkaart te laten vergelijken met het stamnummer op je gratis buskaartje en in één smak ben je 299,95 euro armer. Maar als je je aan de regels houdt, rij je een heel jaar gratis met de bus. Tenzij de bussen staken, uiteraard.

(hv)

MOBILITEIT IN LEUVEN (2)

Met z'n allen op de trein!

Met de mobiliteit in Leuven mag het dan nog zo goed gesteld zijn, als je niet in de stad geraakt, sta je nergens. Of beter: dan sta je nog thuis. Maar thuis kan voor sommigen wel erg ver van de fakbar zijn. Gelukkig is daar de trein die je snel, gemakkelijk en voordelig naar Leuven brengt. Want *de trein is altijd een beetje reizen.*

De trein is in veel gevallen inderdaad snel en vaak ook gemakkelijk. Dat wil zeggen, als je trein natuurlijk niet overvol zit. Zo is tien minuten voor het vertrek in Antwerpen-Berchem geen voet meer te zetten op het perron. Wie geluk heeft, vindt een plaatsje in de trein, maar je benen zal je over je bagage moeten plooiën. Wie minder geluk heeft is zijn vervoersbewijs vergeten in te vullen en heeft een boete aan zijn been.

Lachen

Maar voor we over boetes beginnen, eerst het goede nieuws. Voor de studenten zijn er speciaal enkele P-treinen voorzien en men smijdt met de voordelen en kortingen. Jonger dan 26? Dan is er de Go-Pass; tien ritten in tweede klasse tussen twee Belgische stations voor 40 euro. Een handig ding, die Go-Pass, want je kan ermee rijden naar waar je wil. Tenzij je de trein enkel gebruikt om van en naar Leuven te rijden? Dan kan je je misschien beter een Campuskaart aanschaffen. De prijs wordt berekend aan de hand van het af te leggen traject. Let wel, deze kaart moet je op voorhand aanvragen, kost 2,50 euro voor de aanmaak en krijgt een foto van jezelf

erop. Je mag wel zelf kiezen of je lacht op die foto of niet. Massa's voordelen!

Geluksvulpen

Die voordelen zijn natuurlijk met een korrel zout te nemen. Wie zijn vervoersbewijs niet invult, krijgt een boete te betalen. Een vriendelijke conducteur ziet het als een akkefietje en kijkt eventjes weg terwijl je vlijtig alles invult. Een iets minder vriendelijke conducteur schrijft je Go-Pass vol waarschuwingen zodat je elke volgende keer vreemd bekeken wordt. Vergeet het ook maar om met je geluksvulpen te schrijven. Uitwisbare inkt is verboden en je kan ermee een boete riskeren!

De Go-Pass is tijdens de week ook niet te gebruiken voor negen uur 's morgens. Wie maandagmorgen wil vertrekken moet de volle prijs betalen. De Campuskaart is dan weer 49 dagen geldig, waarop je vijf keer dezelfde heen- en terugrit mag afleggen. Vraag dus geen Campuskaart aan de voorlaatste week van het academiejaar, want dan ben je meer ritten kwijt dan je er hebt verbruikt.

Hanne Vermeiren

MOBILITEIT VOOR GEHANDICAPTEN

Toegankelijkheid en bruikbaarheid

Als psychologiestudent hebben we het al vaak genoeg gehoord. De fietsen behoren in de rekken voor het Psychologisch Instituut of naast Alma 1, niet tegen de gevel, niet op de stoep en godbetert, zeker niet op de straat. Met het Romerohuis op een steenworp ervan verwijderd, kunnen we het niet maken om de Tienestraat ontoegankelijk te maken voor gehandicapten. Want toegankelijkheid, daar draait het voor hen om.

Op het secretariaat van het Romerohuis in de Blijde Inkomstraat treffen we Gaspar Hanecaert aan, die ons met plezier te woord wil staan. "Mobiliteit is voor ons vooral een kwestie van toegankelijkheid," meent hij, "en de bruikbaarheid van de toegankelijkheid." Hanecaert: "Toegankelijkheid is: hoe kan men met een rolstoel of als visueel gehandicapte zijn doel bereiken. Zijn er hellingen, is er een lift, zulke zaken. Dat is natuurlijk erg belangrijk. Maar daarnaast moet je uiteraard ook nog kijken naar de bruikbaarheid van die toegankelijkheid. Als een rolstoelgebruiker via een helling tot aan de deur geraakt, maar daar de deur niet open krijgt, dan zit hij nog altijd met een probleem."

Beter

Veto: *Hoe lossen jullie zulke problemen praktisch op met studenten die naar hun les gaan?*

Hanecaert: "Wij werken met het zeer eenvoudige, maar zeer efficiënte systeem dat medestudenten de gehandicapte van zijn kot tot de les begeleidt en terug. Deze begeleiding is vrij sluitend, er zijn altijd meerdere helpers voor één persoon, zodat men kan verdelen wie wanneer helpt. Er is wel eens

een uitzondering, maar dat komt zelden voor. We zetten dit systeem in gang in het eerste jaar en vaak zien we dat de student in de latere jaren de regeling met de assistentie op zich neemt."

Veto: *Hoe gemakkelijk is het nu voor een*

een tekort aan middelen en wanneer projecten daarom niet verwezenlijkt worden, daalt ook nog eens de motivatie en fundamentele interesse voor het probleem. Zo wordt er niet veel gedaan, uiteraard. Het kan beter, laat ons het zo stellen."

Achterweggetje

Veto: *Het andere niveau, de universiteit, hoe verloopt het daar?*

Hanecaert: "Op universitair niveau doet men inspanningen om de toegankelijkheid te vergroten en de werking is er behoorlijk. Er is wel een grondig toegepast beleid, maar natuurlijk moet er nog veel zorg aan besteed worden. Er is altijd een tekort aan aandacht, middelen, interesse. Om een voorbeeld te geven: de universiteit bouwt een nieuwe peda. Er is daar geen enkele rekening gehouden met de toegankelijkheid. De basis van dit probleem ken ik uiteraard niet. Is men het vergeten, of vindt men dat de gehandicapte student in het Romerohuis al terecht kan? Daar kan ik geen antwoord op geven. Het enige dat ik weet is dat het probleem er is."

Veto: *Welke fundamentele problemen ondervinden de gehandicapte studenten nog?*

Hanecaert: "Een student die hier in het Romerohuis zit, heeft een kot met maximale toegankelijkheid. Maar zijn vrienden zullen

steeds naar hier moeten komen. Hij kan niet eventjes gauw naar een ander kot of plaats, want daar ontbreekt het vaak aan uitgebouwde mogelijkheden. Of het moest langs een achterweggetje zijn, via-via. De situatie is eigenlijk vrij schrijnend."

Hanne Vermeiren

gehandicapte student om in Leuven mobiel te blijven?

Hanecaert: "We kunnen 'Leuven' opsplitsen in twee niveaus: de universiteit en de stad. Voor de stad is er een werkgroep opgericht, maar ik heb de indruk dat er veel goede ideeën zijn die slechts zelden in de praktijk worden gebracht. Natuurlijk is er

Een kiekeken op een velo

Gekregen van een buurvrouw die er niet meer op rijdt, gekocht op een rommelmarkt, zelf in elkaar geflanst of gehuurd bij Velo. Schattingen geven aan dat bijna elke student in Leuven een fiets heeft.

De reden van de hoge graad van fietshebbende-studenten is redelijk simpel: een fiets is gewoon verdomd handig. Alles ligt plotseling op een kwartiertje afstand, waar je je ook bevindt. Wie er geen heeft, die pikt er dan ook één. Voor wie vaak op de fiets zit in het Leuvense, stellen wij vijf eenvoudige tips op. Via deze tips hou je je fiets langer en riskeer je de laagste kostprijzen.

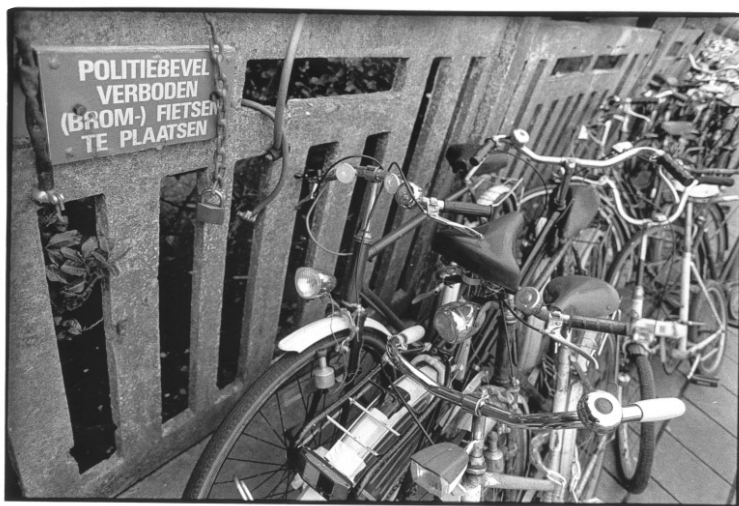
Ten eerste: zorg dat je fiets in orde is. Het is nooit leuk om tegen een lantaarnpaal te knallen omdat je licht niet werkt. Nog minder leuk is het die lantaarn net te kunnen vermijden maar daardoor wel op een politiepatrouille stoten die je meteen doen stoppen en je een boete van 24,79 euro (1000 oude franken) aan je been smeren. Dan zijn ze nog mild. Voor een zware overtreding betaal je al gauw 138,82 euro (5600 frank). Is je fiets niet in orde, ga dan meteen naar tip vijf.

Roos

Ten tweede: zorg ervoor dat je fiets niet gepikt wordt. Dit kan je doen door je fiets te laten opvallen, een likje roze verf is altijd erg populair als oplossing. Maak je fiets verder ook vast aan een geijkt punt op de wereld, een hek bijvoorbeeld. Het is veel moeilijker om een fiets én een hek te pikken dan een fiets alleen, ook al staat die op slot. Zorg er verder voor dat je fiets beter afgesloten is dan de andere fietsen. Erg handig ook is je fiets onbruikbaar maken, vijs je zadel er af, zet je stuur muurvast of laat je eigen banden leeg lopen. Bedenk bij deze strategie wel dat je erma zelf terug op je fiets moet. Je ketting breken is dus geen goede oplossing. Heb je dit te laat beseft, ga naar tip vijf.

Verder is het altijd heel erg handig als je je eigen fiets herkent. Het zou erg lastig zijn als je iemand ziet met een fiets die wel wat weg heeft van de jouwe en twee minuten later ontdekt dat de jouwe plotseling onvindbaar is. Ben je toch het slachtoffer

van een fietsendief, doe dan zo snel mogelijk aangifte. Wie aangifte doet kan zijn fiets gewoon weer terugkrijgen. Dat wil zeggen:

als hij teruggevonden wordt. Vindt men je fiets niet terug, denk zelf even na waar je naartoe zou gaan met een gestolen fiets en ga dan kijken aan het station.

Gillend

Ten derde: zet je fiets op een toegelaten plaats. Je zou niet de eerste zijn die gillend het politiekantoor komt binnengestormd om

te zeggen dat je fiets gestolen is, terwijl hij op een foute plaats geparkeerd stond. In zulke gevallen krijg je meestal eerst een

waarschuwing van de stadswacht, maar de politie mag je fiets zonder pardon meenemen.

Ten vierde: zorg ervoor dat je kan bewijzen dat je fiets de jouwe is. Laat je fiets hiervoor graveren, registreren of hou tenminste je koopbewijsje of contract van Velo bij. Dit kunnen uiterst doorslaggevend argumenten zijn in een discussie met de ordediensten over het feit of het je eigen stalen ros is waarop je rijdt. In het begin van elk

academiejaar is er de mogelijkheid om je fiets te laten graveren in de verschillende Alma's. Heb je dit moment gemist, kijk dan snel bij tip vijf.

Toeschouwers

Ten vijfde: repareer je fiets bij Velo, de fietsenverhuur- en hersteldienst in Leuven. Wie dacht dat Velo gewoon een leuke naam is, dacht verkeerd. Het letterwoord staat

voor Veilig en Ecologisch Op de fiets in Leuven, ook al lijkt die combinatie niet echt het woord Velo op te leveren. Toch maar gewoon een leuke naam dan?

Bij Velo kan je terecht om je fiets te laten registreren of te graveren en je fietspas te krijgen. Dit is een erg handige manier om je fiets achteraf terug te vinden of te bewijzen dat het de jouwe is. Verder kan je er je fiets ook helemaal terug oplappen. Hiervoor kom je alleen (toeschouwers zijn niet toegelaten) naar het atelier en ga je helemaal zelf aan de slag. Het kost je 1,25 euro om aan de slag te kunnen. Je kan bij Velo terecht elke werkdag van 10u tot 16u en op dinsdag tot 19:30u.

Tweewieler

Heb je nog geen fiets? Zelfs dan kan je bij Velo terecht, om er één te huren bijvoorbeeld. Vanaf zeven maanden kost het huren van het tweewieler 31 euro en éénmalig wordt deze fiets vervangen als hij gestolen is. Voel je je aangesproken en was je al op weg naar Velo? Vergeet dan niet dat ze verhuisd zijn. Velo vind je sinds kort in de Minderbroederstraat 12 in blok U.

Hanne Vermeiren

Een blik op de

p
r
o
g
r
a
m
m
a
'
s

Mobiliteit

Studenten verplaatsen zich vaak en hebben daarom ook baat bij een goed mobiliteitsbeleid. Zowat alle partijen mikken met een aantal initiatieven specifiek op mobiele jongeren; Veto zet voor u al hun ideeën op een rijtje.

Wie jongeren en mobiliteit wil verbinden, denkt meestal in de eerste plaats

aan het openbaar vervoer. Elke partij heeft dan ook wel een voorstel voor een beter openbaar vervoer voor jongeren.

Agalev wil het huidige aanbod van openbaar vervoer uitbreiden — zoals elke partij, trouwens — 16

en wil er ook voor zorgen dat meer mensen per bus, tram of trein reizen. Daarom willen de groenen goedkope netabonnementen voor jongeren invoeren en menen ze dat je ook voor negen uur 's morgens je Go Pass zou mogen gebruiken.

Spirit wil meer openbaar vervoer 's nachts; volgens de jonge partij is een 'nachtmet' een goed alternatief voor jongeren die nu massaal — dronken en stoned nemen wij aan — achter het stuur kruipen. Slecht nieuws is er wel voor rijke studenten: volgens Spirit is het onderscheid tussen eerste en tweede klasse op de trein voorbijgestreefd en vindt dat het best mag verdwijnen. Ook rokers zijn niet meer welkom op de nieuwe Spirit-treinen.

Ook de VLD wil meer openbaar vervoer 's nachts, maar ziet eerder heil in 'fuitaxi's' en "specifieke maatregelen voor jongeren". Nog vager is het Vlaams Blok. In haar programma staat niet meer dan: "waar de behoefte zich stelt, moet men ook bij nacht een beroep kunnen doen op het openbaar vervoer".

De sp.a noemt jongeren expliciet als doelgroep in haar programma; ze wil hen verschillende mogelijkheden geven om uit te gaan — "fuiven in het weekend, cultuur opsnuiven in de stad, festivalhopen in de zomer" — en pleit daarom voor meer nachttreinen en intercity-weekendbussen.

Dat aanbod moet ook betaalbaar blijven.

Naast de regionalisering van de bevoegdheid over mobiliteit — die trouwens ook gevraagd wordt door VLD, Spirit en het Vlaams Blok — denkt de N-VA ook aan nachtbussen en -treinen. Verder wil de N-VA ook graag een Vlaams fietspadenplan en -netwerk. Ook Agalev wil de fietsers beter steunen; de groene partij heeft daarvoor een hele reeks maatregelen in petto; je zou bijvoorbeeld gratis je fiets moeten kunnen meenemen op de trein.

CD&V wil ook graag goede fietspaden, naast de nacht- en fuifbussen waar blijkbaar elke partij dus achter staat. Maar de christen-democraten trekken ook de kaart van de jonge automobilisten. Dat doen ze door de BTW op de rijopleiding te verlagen van 21 naar 6%. Ook de autoverzekering moet voor jongeren betaalbaar zijn; dat wil CD&V realiseren door de toeslag voor leeftijd te beperken, zodat jongeren maximum 25% mer kunnen betalen dan anderen. De hoge premies voor autoverzekeringen voor jongeren is ook een bekommernis van Spirit. De partij wil daartegen "wettelijke en juridische stappen" ondernemen.

(ldk)

De laatste sprint naar 18 mei

Fen tijdje geleden interviewden we vier studenten die op 18 mei voor het eerst de confrontatie met de kiezer aangaan. Nu de laatste campagneweek is aangebroken, namen we nogmaals contact met hen op om te zien of ze het intense campagne voeren overleefden.

Sarah Smeyers (N-VA, Oost-Vlaanderen): «Tja, vermoeiend niet zozeer, maar het heeft wel veel tijd in beslag genomen. In Leuven kan ik uiteraard weinig campagne voeren voor N-VA Oost-Vlaanderen, hé. Dus voer ik in het weekend campagne voor mezelf en de partij. Ik had dus nauwelijks tijd voor studeren op zaterdag en zondag. Zelf heb ik een drietal keer de zaterdagmarkt van Aalst afgeschuimd en vooral ook persoonlijke brieven geschreven naar vrienden en kennissen. Mijn ouders en mijn goede vrienden hebben mij ook vaak geholpen. Het is me duidelijk geworden dat je niet in je eerste campagne kan voeren. Ik verlang ernaar om de uitslag te kennen en in die zin ben ik inderdaad blij dat het bijna verkiezingen zijn.»

Canvassen

Frederiek Depoortere (Agalev, West-Vlaanderen): «Ik ben ook wel tevreden dat het bijna afgelopen is, ook omdat ik benieuwd ben naar het resultaat. Zoals iedereen heb ik ook heel wat van mijn vrije tijd aan de campagne besteed. Het hoogtepunt van de campagne komt er natuurlijk nog aan. Ik ben ook al gaan canvassen en zo'n hele namiddag van deur tot deur is toch wel vermoeiend. 's Avonds ben je dan toch wel blij dat je terug thuis bent. Maar het is wel belangrijk.»

Izzy Van Aelst (CD&V, Leuven): «Het is heel vermoeiend. Je moet van hot naar her lopen, altijd jezelf "presenteren", weinig slapen en eigenlijk heb je geen recht op een slechte dag. Je moet altijd vriendelijk en toegankelijk zijn. Net als bij studeren voel je je mentaal moe na zo'n dag. Ik heb aanvankelijk geprobeerd een evenwicht te

zoeken door overdag te studeren en 's avonds campagne te voeren, maar eens de paasvakantie voorbij lukt dat niet meer. Campagne voeren is heel intensief, dus heb ik de boeken even iets of wat links laten liggen. Zelfs lessen bijwonen was er niet meer bij. Het einde is in zicht, maar nadien begint onmiddellijk de race richting een ander eindpunt: examens.»

Bruno Yammine (Belgische Unie, Leuven): «Onze campagne begint pas op 19 mei, we moeten de mensen blijvend bewust maken van de problemen die er zijn. Ik ben wel blij dat het "administratieve" werk — het verzamelen van handtekeningen en dergelijke — achter de rug is. Dat was best vermoeiend, ja. Verder heb ik vooral tijd gestoken in het schrijven van teksten en in de opbouw van de beweging.»

Radicalisme

Veto: *Hebben jullie debatten gedaan voor een publiek?*

Bruno: «Ik heb er wel enkele gedaan. Eén debat dat me vooral is bijgebleven, is dat tegen het hoofd van de studiedienst van het Blok. Het radicalisme dat ik daar gehoord heb, sterkt me nog meer in de overtuiging dat we met iets waardevols bezig zijn.»

Frederiek: «Ik heb er ook een aantal gedaan en ik vond het best leuk. Je krijgt de kans om je visie en je standpunten aan mensen uit te leggen en dat is heel belangrijk. Je leert er ook de standpunten van anderen kennen en zo leer je ook beter je eigen standpunt onderbouwen en verdedigen.»

Sarah: «Ik heb slechts één debat gedaan, op een school in Aalst. Ik was erg zenuwachtig, maar uiteindelijk viel het allemaal nog wel mee.»

Izzy: «Ik heb ook zo'n schooldebat gedaan, toen ik nog in het middelbaar zat kwam dat nochtans zo goed als nooit voor. Ik steun deze evolutie wel, want eigenlijk worden jongeren veel te weinig geïnformeerd over het belang en de inhoud van politiek. En de reacties waren meestal wel positief. Ok, ik ben geen politiek genie als die doorwinterde afgevaardigden van andere partijen, maar ik

kon mijn mannetje staan. En de jongeren apprecieerden het dat daar vooraan iemand zat die eigenlijk toch nog evengoed te midden van henzelf had kunnen zitten.»

Veto: *Zijn jullie gaan plakken?*

Sarah: «Ikzelf heb eerlijk gezegd niet zoveel zelf geplakt. De N-VA is een partij met een stevige achterban van overtuigde Vlamingen. Ook in Aalst is dat het geval. Ik heb erg veel te danken aan de vele militanten en sympathisanten die voor mij op de baan zijn geweest om te plakken — dat dankwoord is bij deze ook gebeurd. Ik heb me wel enorm geërgerd aan partijen die schromeloos andere affiches overplakten, terwijl ze zelf beter dan wie ook weten hoeveel affiches kosten! Daar doe ik dus niet aan mee, een beetje respect en solidariteit mag wel, vind ik.»

Izzy: «Wij hebben veel geplakt en het wildplakken is zeer beperkt gebleven, op een intussen opgelost misverstand met de N-VA na.»

Maken

Veto: *Nog zo'n dertig procent van de kiezers weet nog niet (zeker) op welke partij hij zal stemmen. Waarom moet onze lezer kiezen voor jouw partij?*

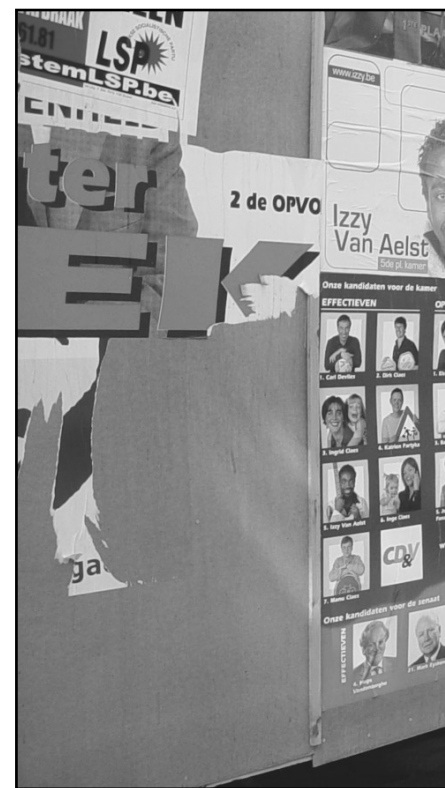
Frederiek: «Als jij ook kiest voor een duurzame toekomst, een warme en kleurrijke samenleving en internationale solidariteit, dan is Agalev voor jou de beste keuze. De voorbije vier jaar heeft Agalev het verschil gemaakt en werk gemaakt van een groenere samenleving. Met jouw steun en stem, blijft Agalev ook na 18 mei het verschil maken!»

Bruno: «De klassieke partijen blijven, tégen de wil van de meerderheid van de Belgen in, de staat op taalbasis ontbinden. Ze lopen allemaal het Vlaams Blok achterna in hun separatistische retoriek. Wij zijn de enige democratische federale partij die ijvert voor het behoud van België. Voor solidariteit ongeacht taal, ras, filosofische achtergrond of religie. En omdat we een positieve boodschap hebben: als je aan iets wil bouwen, kan het.»

Sarah: «Om een goede oppositiepartij in het parlement te houden. En om aan de zes

miljoen inwoners van Vlaanderen te kunnen geven waar ze recht op hebben: werk, mobiliteit, een ondernemingsklimaat, veiligheid, enzovoort!»

Izzy: «Ten eerste: CD&V richt zich niet op één maatschappelijke doelgroep: we zijn er voor iedereen dus onderlinge solidariteit is heel belangrijk. Ten tweede: Ik denk dat na de voorbije vier jaar mensen weer

degelijkheid en vertrouwen willen. Paarsgroen kwam enkel naar buiten met hun realisaties en verbloemde de negatieve kanten. Ten derde: Misschien is het leuk om eens een niet traditionele politicus in de Kamer te hebben.»

Lieven De Rouck

De verslechterende economische conjunctuur laat zich vooral bij de jongere generatie voelen. Meer schoolverlaters hebben moeite om een baan te vinden. Ook studenten hebben zo hun fiscale en sociale zorgen. Daarom onderzoeken we even welke voorstellen de Vlaamse partijen hebben omtrent jeugdwerkloosheid, studiefinanciering en studentenjobs.

CD&V gelooft in een herwaardering van het TSO en BSO zodat ook een volwaardige opleiding kan worden afgerond op de leeftijd van zestien jaar. Nu zijn er

immers veel schoolverlaters die zonder een diploma aan hun professionele carrière beginnen. De liberalen hebben in hun 'Contract met de burger' geen specifieke maatregelen om de jeugdwerkloosheid te bestrijden. Het Vlaams Blok wil herscholingsprogramma's naar specifieke beroepen voor werklozen; zij die weigeren, verliezen een stuk van hun uitkering.

De sp.a is enigszins vaag op het domein van de jeugdwerkloosheid. Zij pleiten voor een "spoor" dat snel van de school naar een job leidt, zonder concrete maatregelen voor

te stellen. SPIRIT besteedt op zijn beurt een heel hoofdstukje aan de problematiek. Jongeren zouden volgens hen meer betrokken moeten worden bij het uitstippelen van een werkgelegenheidsbeleid. Specifieke lastenverlagingen zouden in de eerste plaats moeten dienen om meer jobs voor jongeren te creëren. Daarnaast pleit de partij voor zogenaamde 'inloopbanen': een werkloze schoolverlater kan met behoud van zijn uitkering een tijdje in een bedrijf meedraaien, samen met iemand die daar bijna op pensioen gaat. Tot slot pleit SPIRIT voor meer stageplaatsen en betere campagnes voor knelpuntberoepen.

Agalev heeft het over 'regenboogcontracten' die voor een betere overgang tussen studie en werk moeten zorgen. Dat betekent dat jongeren recht krijgen op een vast loon, maar dat zij zelf kunnen kiezen wat zij ermee doen: een stage of opleiding volgen, werken als vrijwilliger of toch gewoon aan het werk. De Nieuw-Vlaamse Alliantie besteedt in zijn basisprogramma geen bijzondere aandacht voor het probleem van de jeugdwerkloosheid of de situatie van studenten. Ze ziet wel iets in een beter fiscaal en sociaalrechtelijk statuut voor vrijwilligers.

Op het vlak van een studieloon voor studenten tekent zich een consensus af in Vlaanderen. CD&V wil de fiscale voordelen voor de ouders en de kinderbijslag vervangen zien door een basisstudiefinanciering voor iedere student. Daarnaast zijn er studietoelagen voor kinderen uit lage-inkomensgezinnen. Studenten die niet kunnen terugvallen op de familiale onder-

houdsplicht, hebben volgens de christendemocraten recht op een leefloon. De VLD zwijgt op dit punt, maar zou geen tegenstander zijn van dergelijk systeem. Het Vlaams Blok heeft terzake geen specifiek standpunt; de partij wil wel de kinderbijslag verhogen voor grote gezinnen.

Het kiesprogramma van de sp.a spreekt ook niet over een studieloon, maar de kopstukken Freya Van den Bossche en Saïd El Khadraoui zeggen wel voorstander te zijn. Ook kartelpartner SPIRIT sluit zich hierbij aan. Zij pleiten onomwonden voor een studieloon, zonder dat dit ertoe mag leiden dat het onderwijsaanbod gecommercialiseerd wordt. Agalev verwijst opmerkelijk genoeg in zijn programma naar de 'jokerbeurs', een mogelijkheid voor bissers om toch nog van een studiebeurs te genieten. Deze maatregel is echter al een realiteit. De N-VA wil de studiebeurzen 'welvaartsvast' maken.

De VLD wil dat studenten het hele jaar door zonder beperking kunnen bijklussen. Daarnaast pleiten de liberalen voor een versoepeling van de arbeidsreglementering en een verlaging van de sociale lasten op vormen van deeltijdse arbeid. CD&V wil ook een discriminatie tussen gehuwden en alleenstaanden wegwerken. Nu bestaat er een verschil tussen hetgeen kinderen nog mogen verdienen om als fiscaal ten laste te worden beschouwd.

(tl)

"Een neutraal kiesstelsel bestaat niet"

Apparentering, provinciale kieskringen, quota. Allemaal begrippen die ons in de aanloop naar 18 mei rond de oren vliegen. Bram Wauters doet als assistent binnen de afdeling Politologie onderzoek naar verkiezingsstelsels en hun gevolgen voor de politieke wereld.

een beperkt effect zullen hebben. Wat de halvering van de voorraad lijstemmen betreft, hebben simulaties uitgewezen dat dit bij de verkiezingen in '99 slechts voor acht zetels een verschil zou gegeven hebben, wat dus ook een vrij gering effect is.»

«De partijen hebben daar dus geprobeerd de macht in handen te houden, door ook nog eens het systeem van opvolgers opnieuw in te voeren. Daar bovenop komt nog eens dat een aantal mensen zowel kandidaat zijn voor Kamer en Senaat, of dat Vlaamse parlementsleden ook opkomen bij de federale verkiezingen. De nieuwe regeling voor de pariteit mannen-vrouwen op de kieslijst heeft dan weer wel de partijen aangezet om vrouwen op verkiesbare plaatsen te zetten.»

Touwtjes

Veto: *Als men de kranten mag geloven, zijn de zetels al grotendeels verdeeld.*

Wauters: «Het was inderdaad de bedoeling van Verhofstadt om de kiezer meer inspraak te geven bij wie hem uiteindelijk in het parlement vertegenwoordigt. Het waren echter de partijleiders die hebben onderhandeld over die hervormingen, en die wilden natuurlijk de touwtjes nog strak in handen houden. Zeker met het systeem van de opvolgers heeft men nu al op voorhand zekerheid dat iemand zal gaan

zetelen als kamerlid.»

Veto: *Is dat dan democratisch?*

Wauters: «Het is een afweging. Als radicaal-democraat zou je kunnen zeggen dat de kiezer zo veel mogelijk moet kunnen bepalen wie hem vertegenwoordigt. Dan kun je bijvoorbeeld ook pleiten om de regering rechtstreeks te verkiezen. Aan de andere kant heeft de overdracht van de lijststem ook zijn voordelen, omdat de bekende, onbekende dossiervreters dan meer kansen krijgen. Hetzelfde geldt voor de jonge en nieuwe

kandidaten. In '99 werd Jean-Marie De-decker nog verkozen op basis van zijn voorkeurstemmen en dat toont toch een beetje aan naar welk soort democratie we aan het gaan zijn. De politici die het goed kunnen uitleggen in allerlei infotainment-programma's hebben dan meer kans dan zij die een meer inhoudelijk verhaal verkopen.»

Band

Veto: *Zullen de provinciale kieskringen niet de kloof met de kiezer groter maken?*

Wauters: «Als men echt de band met de kiezer belangrijk vindt, dan moeten we naar het Britse systeem waarbij iederekieskring samenvalt met één of twee gemeenten. Ik denk niet dat we die politieke cultuur hebben. Vroeger hadden we ook kieskringen als Mechelen-Turnhout: wat was band van iemand uit de Kempen met de inwoners van Mechelen? Je ziet trouwens nu ook dat partijen proberen op hun lijst een regionale spreiding te krijgen door burgemeesters uit te spelen. De band met de kiezer zal er dus wel nog zijn. Vroeger zorgde de apparentering voor een soort loterij bij de zetelverdeling en het is wel goed dat we daar van af zijn.»

Veto: *Volgend jaar hebben we opnieuw verkiezingen in juni. Is het niet beter om de Vlaamse en federale verkiezingen te laten samenvallen?*

Wauters: «Ik denk dat het beter is om ze apart te verkiezen. Vlamingen hebben decennialang gestreden voor een Vlaams Parlement met eigen bevoegdheden, dus het is belangrijk dat we daarover het debat kunnen voeren. Het gaat daar immers over onderwijs, milieu, enzovoort.»

Verzanden

«In 1999 waren het ook Europese verkiezingen, maar die kregen nauwelijks aandacht. Je ziet dus dat de zaken kunnen verzanden. We gaan overigens niet méér naar de kiesbus dan andere landen.»

Veto: *De kiesdrempel van vijf procent wordt door sommigen ook als ondemocratisch bestempeld. Hebben ze gelijk?*

Wauters: «Dat aspect is pas laat in het debat opgedoken, toen het duidelijk was dat de erfgenamen van de Volksunie misschien de kiesdrempel niet zouden halen. Zo zal de kans minder groot zijn geweest dat SPIRIT een kartelpartner had gezocht zonder de kiesdrempel. Zo'n drempel heeft natuurlijk ook zijn gevaren. Bepaalde meningen krijgen zo misschien minder een vertolking in het parlement. Stel dat er morgen een partij voor de verkeersveiligheid komt die drie procent haalt, dan zal die stem niet gehoord worden in het parlement. Het probleem van de versnippering wordt enigszins overdreven; in België hebben we nu eenmaal geen nationale partijen.»

Vrouwen

Veto: *Volgens de oppositie is deze kishervorming er één op maat van deze regering.*

Wauters: «Een neutraal kiesstelsel bestaat niet. Ook in het verleden zijn bepaalde hervormingen er al dan niet gekomen op vraag van bepaalde politieke families. Zo waren de liberalen vroeger grote voorstander van grotere kieskringen om zetels te halen. Ook het vrouwenkiesrecht is lange tijd tegengehouden omdat men dacht dat de vrouwen voor de katholieken zouden stemmen. Het is dus normaal dat er bij iedere hervorming kritiek komt van de oppositie.»

Veto: *Zou het niet beter zijn mocht er vanuit wetenschappelijke hoek een voorstel komen?*

Wauters: «Dat gebeurt nu wel. Zo heeft men aan ons gevraagd om een advies te geven voor een nieuw stelsel voor de provincieraadsverkiezingen. Het is echter altijd belangrijk om te weten wat de politici nu precies verlangen. Wil men een stelsel dat een duidelijke meerderheid aftekent? Of wil men een stelsel dat vooral een afspiegeling vormt van het kiezerskorps? Dat speelt dus allemaal mee bij het bedenken van een kiessysteem.»

Thomas Leys

Veto: *Wat zijn de belangrijkste gevolgen van de nieuwe kieswetgeving?*

Bram Wauters: «De provinciale kieskringen springen het meest in het oog, maar hebben uiteindelijk weinig gevolgen voor de zetelverdeling. Vroeger werden de zetels immers ook op provinciaal niveau verdeeld. De kiesdrempel lijkt ook een grote hervorming te zijn, maar dat effect zal enkel in Antwerpen en Oost-Vlaanderen spelen. Dat zijn dus allebei nieuwigheden die maar

Als regeringspartij keurde de VLD de bekende drugswet goed. De wet staat volgens de VLD symbool voor een harde aanpak van de drugshandel en -overlast (zoals het drugstoerisme). De VLD wil verder gaan op die weg en pleit vooral voor een harde(re) aanpak van dealers, zeker nabij scholen, en producenten, gekoppeld aan een ontradringsbeleid. Gerechtelijke interventie is wel aangewezen bij minderjarigen en overlast of probleemgebruik. Opvallend is dat volgens de VLD de nieuwe wet de richtlijn van de voormalige CD&V-

minister van Justitie, Tony Van Parys, "herroept, verduidelijkt en verstrengt". Agalev daarentegen, de grootste pleitbezorger van de betreffende wet, ziet er een versoepeling in. Toch komt drugs nauwelijks voor in de Agalev-verkiezingscampagne en wenst de partij het thema dus niet (meer) te gebruiken om zich te profileren.

Het Vlaams Blok spreekt, zoals gewoonlijk, klare taal aangezien ze het in haar verkiezingsprogramma heeft over een 'Oorlog tegen drugs'. Het Blok verwerpt elk gedoogbeleid en wil een eerder harde

aanpak, ook voor gebruikers: zij moeten gesanctioneerd worden met aangepaste straffen zoals leerstraffen, geldboetes en indien nodig verplichte ontwenning. Zoals alle andere partijen wil ook het Blok een strikt ontradringsbeleid in de scholen. Handel moet worden gevolgd door de 'alderzwaarste straf'.

De N-VA is tegen de legalisering van soft-drugs en tegen de 'incoherente' drugswet, maar partijvoorzitter Geert Bourgeois liet in *De Standaard* wel optekenen de 'omzendbrief-Van Parys' te appreciëren (23 april): "Druggebruik moet in de strafwetgeving blijven, maar het vervolgingsbeleid moet een onderscheid maken: de gewone softdruggebruiker moeten we niet gaan vervolgen." Hij heeft aandacht voor de signaalfunctie: "De grondtoon moet zijn: drugs zijn een slechte zaak. Wij willen niet het signaal geven dat alles moet kunnen".

Sp.a-volksvertegenwoordiger Dalila Douifi daarentegen merkte op dat de signaalfunctie van een verbod overschat wordt en dat de drugsnota de echte drugsproblemen efficiënt aanpakt vanuit een pragmatische benadering. Kersvers sp.a-voorzitter Steve Stevaert kwam echter in het nieuws toen hij op een Leuven debat liet optekenen de drugswet niet te begrijpen: "Je mag geen drugs produceren, je mag ze ook niet verkopen, maar je mag ze wel roken. De ene minister zegt dat dit een versoepeling inhoudt, de andere zegt dat dit een verstrenging inhoudt. Ik versta dat niet." (3 april). De sp.a heeft verder weinig aandacht voor soft-drugs in zijn verkiezingsprogramma.

Net zoals de VLD luidt het dat een goede drugswetgeving "mensen die geen problemen hebben niet moet bestraffen", maar dat de echte drugsproblemen effectiever moeten worden voorkomen en aangepakt. De kritiek van de regeringspartners op Stevaerts uitspraken luidde dan ook dat er geen duidelijke visie en beleidsopties worden vooropgesteld.

De 'partner' van de sp.a, SPIRIT, spreekt over een "een draak van een wet". SPIRIT pleit vooral voor een sterk opgevoerd preventiebeleid ten aanzien van alle drugsgebruik, zowel cannabis als alcohol. Terzelfdertijd is SPIRIT de enige partij die echt spreekt over legalisering: als het van SPIRIT afhangt, wordt het persoonlijk gebruik (onder 5 gram) vanaf 16 jaar niet langer bestraft.

Die 'draak van een wet' wordt door de CD&V graag aangegrepen om campagne te voeren. "Drugs. Niet met ons" luidt het. De CD&V is 'radicaal' tegen een gedoogbeleid. Zij pleit voor een resultaatgerichte en kleinschalige aanpak, "via de schakels van preventie, hulpverlening en repressie". De mensen op het veld moeten maximaal ingeschakeld worden: vrijwilligers, familie, vrienden, burens en zelfhulpgroepen. Verder ook hier het belang van ontradrings t.o.v. alle verslavende producten zoals alcohol, nicotine, slaap- en kalmeermiddelen.

(ldr)

Serieuze politiek?

Tat de verkiezingen er aan komen is duidelijk. Politici flyeren op de markten; raamen plakkaataffiches sieren Leuven. Leuven is echter niet alleen een studentenstad, maar ook een stad van buitenlandse studenten. Wat weten zij van de verkiezingen?

Jelle Zeedijk studeerde wijsbegeerte en nu musicologie. Hij is Nederlander én Belg maar leefde tot zijn twintigste in Nederland. «Ik volg het politieke nieuws wel via de radio, maar niet fanatiek. Ik ben nu mijn vijfde jaar in Leuven, maar nu pas begrijp ik hoe het federale België juist in mekaar steekt, met zijn gewesten en gemeenschappen. Ik ken de meeste Vlaamse partijen en kopstukken wel. Het politieke landschap is een beetje parallel aan dat van Nederland, met liberalen, christen-democraten, socialisten en groenen. Partijen als SPIRIT kan ik echter moeilijk plaatsen, net zoals het Vlaams-nationalisme. Daar lig ik eigenlijk niet van wakker. Anderzijds zijn er in Nederland enkele kleine conservatief-christelijke partijen en hebben we met de SP een partij die zich links situeert van de PvdA en toch ook succes heeft.»

Veto: *Volgende de Belgische media de Nederlandse politiek voldoende?*

Jelle: «Het is allemaal vrij spaarzaam eigenlijk. De regeringsvorming werd wel een beetje gevolgd omdat ze zo lang duurde, maar nu niet meer. Maar dat geldt omgekeerd ook hoor: de Belgische politiek is helemaal geen thema bij de Nederlandse bevolking. Anderzijds vergelijken Belgen toch wel met Nederland, meer dan Nederlanders met België vergelijken. Belgen denken vaak dat Nederlanders een negatief beeld hebben van hun land, dat klopt echter niet; enkel ten tijde van de affaire-Dutroux was dat het geval. Desalniettemin proberen nogal wat Belgen hun gram te halen met de beroering rond Pim Fortuyn, lijkt het. Terwijl de LPF nu aan de kant staat bij de verkiezingen en regeringsvorming.»

Saai

Veto: *Merk je in je dagelijkse contacten dat de verkiezingen eraan komen?*

Jelle: «Ik breng het zelf wel af en toe ter sprake, omdat ik benieuwd ben naar waar andere mensen voor kiezen, en om mij een

beetje te informeren. Dat komt wel een beetje vrijpostig over, terwijl dat ook in Nederland misschien wel een persoonlijke vraag is, maar toch niet abnormaal. Ik heb ook wel de indruk dat studenten hier in Leuven politiek actiever zijn. Ik denk dan aan de betogingen zoals tegen Filips eredoctoraat, maar ook de anti-oorlogsbetoging en de NSV-betoging. In Nederland had de politiek, zeker in de jaren '90, weinig profiel en een saai imago, dat weerspiegelt zich bij de jongeren van mijn generatie. Te veel keuzes worden daar herleid tot een soort staathuishoudkunde omdat over heel veel economische en ethische kwesties een consensus bestaat.»

Veto: *Is er niet meer debat in Nederland dan in België?*

Jelle: «Dat is toch een misvatting denk ik. Er zijn, zeker voor de verkiezingen, wel heel wat politieke 'praatprogramma's'; maar vaak zijn dat eerder shows zonder echt 'debat'. Net als in België dus.»

Veto: *Zijn er andere verschillen tussen de Nederlandse en Belgische politiek?*

Jelle: «Er zijn nu eenmaal culturele verschillen tussen Belgen en Nederlanders. Toen ik hier kwam studeren had ik nooit gedacht dat er zo'n verschil zou zijn, aangezien ik toch Nederlands sprak. Er is toch een soort identiteit, zonder dat ik die echt kan definiëren. Dat cultureel verschil zorgt er wel voor dat de CD&V anders is dan de CDA, de VLD anders de VVD, enzovoort. Wat betreft politieke standpunten kan ik moeilijk veralgemenen dat het ene land bijvoorbeeld conservatiever of racistischer zou zijn.»

Veto: *Nederland had een andere houding in het Irak-conflict.*

Jelle: «Toen was ik wel trots op België. Mijn Nederlandse vrienden begrepen toen echter niet dat Belgen niet inzien dat ze een klein land zijn zonder veel invloed. Zij volgden de Amerikaanse argumentatie tegen het Iraakse regime. Terwijl ik het net positief vond dat er eindelijk echt aan politiek werd gedaan in plaats van de goede vrede te bewaren.»

Verskil

De Japanse Sayaka studeert nu haar derde jaar clavcimbel aan het Lemmens-

Instituut. Ze zou graag in Europa blijven, al hoeft dat niet per se België te zijn: «Ik leef echt voor mijn muziek», zegt ze. «Ik ben niet echt op de hoogte van de politiek hier. Al wordt er onder buitenlanders wel eens over het Vlaams Blok gesproken omdat die het natuurlijk niet zo op buitenlanders begrepen hebben. In Japan zijn jongeren ook niet echt bezig met politiek.»

Omdat ze de politiek ook niet echt volgt, is migrantenstemrecht voor haar ook geen eis. Ze vertelt ook dat België niet bekend is in Japan. «De meeste Japanners weten wel dat Europa tegen de oorlog in Irak was, maar ze kennen niet alle Europese

in Spanje veel meer bezig is met nationale en Europese politiek, in Vlaanderen liggen mensen veeleer wakker van de lokale politiek.»

Klagen

Veto: *Zijn er andere thema's die hier belangrijker zijn?*

Francisco: «Hier is men meer bezig met sociale problemen. Dat is ook logisch want België is veel kleiner dan Spanje. Het integratieprobleem is hier veel groter dan in Spanje. Ook met milieu is men hier meer

bezig gezien er veel minder platteland is. In Spanje is men meer bekommerd om politieke problemen als *public management*: de overheidsdiensten en -administratie, de treinen. In België klaagt iedereen over de bureaucratie, maar tegelijk vindt men het normaal. (lacht)»

Veto: *Is de Belgische situatie gekend in Spanje?*

Francisco: «De mensen kennen België vooral door

Brussel en de Europese instellingen. Ze zien België vooral als een mooi, rijk en kalm land. Van Belgische problemen kennen ze niks.»

Veto: *Zoals?*

Francisco: «De taalkwestie bemoeilijkt heel wat dingen, ik vind het raar dat België daar niet vaker mee naar buiten komt. De bevolking beseft te weinig hoezeer andere problemen daardoor moeilijker opgelost geraken.»

Francisco is geen voorstander van migrantenstemrecht. «Ik vind dat een halfslachtige oplossing. Ik ben wel voor een makkelijke nationaliteitsverwerving, maar politieke verantwoordelijkheid opnemen is meer dan gaan stemmen.»

Lieven De Rouck

landen, zeker een klein land als België niet.» Ze is wel blij met haar verblijf in België, al is het verschil met haar moederland natuurlijk groot. De verschillen binnen België zijn misschien zo groot (*houdt vingers open gespreid*), het verschil tussen België en Japan is zo groot (*houdt armen uit elkaar en lacht*).

Francisco Lombo de León doctoreert in de filosofie. Hij komt uit Spanje maar verblijft nu al zijn zesde jaar in België. Hij volgt de actualiteit door naar het journaal te kijken. Hij kent de meeste partijen en ook de belangrijkste kopstukken.

Er zijn wel een aantal verschillen met Spanje. «In Spanje hebben de meeste mensen een mening over de politiek, dat is hier minder het geval. Anderzijds is de politiek in Spanje emotioneler. Hier is men daar serieuzer over en is men ook meer politiek bewust. Nog een verschil is dat men

18

Jonge ondernemers

programma's

Een blik op de

Jongeren en ondernemers zijn twee van de meest geëerde groepen in deze verkiezingscampagne. Het zal dus niemand verbazen dat zowat alle partijen ruim aandacht besteden aan jonge ondernemers in hun programma.

Zoals je zou kunnen verwachten, draagt de VLD startende ondernemers een

heel warm hart toe. Ze heeft dan ook verschillende voorstellen om ze te stimuleren: een lening zonder interest, en de mogelijkheid om je wachtuitkering — je werkloosheidsvergoeding onmiddellijk nadat je afgestudeerd bent — om te zetten in een startkapitaal. De VLD wil investeringen in risicovolle kleine en middelgrote onder-

nemingen (KMO's) ook fiscaal aanmoedigen.

Agalev legt in het hoofdstuk 'ondernemen' van zijn programma de nadruk op 'duurzaam' ondernemen. Om dat te stimuleren, wil het investeringen in duurzame ondernemingen fiscaal ondersteunen. Voor jonge ondernemers heeft de partij wel weinig specifieke voorstellen. Wat vonden we allemaal? Agalev wil zorgen voor een betere opleiding voor ondernemers, en de mogelijkheid om die up to date te houden. Voor duurzame ondernemingen zijn er ook startpremies te verdienen.

Die andere linkse partij, de sp.a, profileert zich blijkbaar vooral als partij van de werknemers, want in hun programma vinden we al helemaal niets terug voor startende of andere — ondernemers. Hun kartelpartner SPIRIT heeft wel enkele ideeën: hun plan is om het Participatiefonds — dat jonge ondernemers ondersteunt — bekender te maken door een grote reclamecampagne. SPIRIT pleit ook voor een ernstige vermindering van sociale lasten voor beginnende ondernemers gedurende drie jaar.

De N-VA wil, hoe kan het ook anders, dat Vlaanderen volledig zelf kan beslissen over zijn eigen economische beleid. Wat moet Vlaanderen dan doen? Startende ondernemingen en zelfstandigen fiscaal

aanmoedigen en beter begeleiden, lezen we in het N-VA-programma. Die vage noties worden helaas niet verder uitgelegd, zodat we daar weinig wijzer van worden.

CD&V werpt zich op als de verdediger van familiebedrijven: de partij wil er immers voor zorgen dat je zonder veel problemen en zonder successierechten te betalen een familiebedrijf kan erven. Ook specifiek voor vrouwen wil CD&V een "gericht stimuleringsbeleid" voeren.

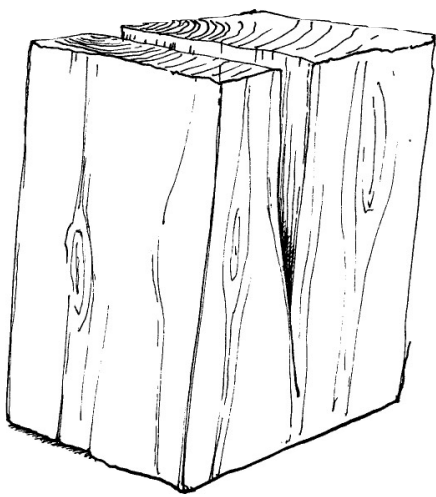
Traditioneel voeren rechtse partijen een beleid op maat van ondernemers, dus logischerwijze zou het extreemrechtse Vlaams Blok veel voorstellen moeten hebben om ondernemers te stimuleren. Dat is echter niet het geval: in het Blok-programma vinden we alleen een bekommernis voor oneerlijke concurrentie tegen "kleine zelfstandigen" — waar geen concrete gevolgen aan vastgeknoopt worden — en enkele maatregelen in verband met veiligheid: investeringen in beveiliging moeten fiscaal aftrekbaar worden en criminaliteit tegen handelszaken moet hard aangepakt worden. Het Vlaams Blok heeft geen enkel voorstel specifiek voor jonge ondernemers.

(ldk)

Het hertekenen van grenzen

Fe kan er met moeite naast kijken: op de eerste verdieping van kunstencentrum STUK steekt een balk uit het raam. En wat nog meer is, die balk hoort daar te hangen. Hij maakt deel uit van de nieuwe tentoonstelling in de Expozaal van het centrum waar vier jonge kunstenaars en een architect hun krachten bundelden in "Split, Pick up".

"El Mucho Macho": zo heet het gevaarte dat zich tot buiten de grenzen van het STUK-gebouw ontplooit. Het is een houten gang van twee meter hoog en zeventig centimeter breed - je kan er met gemak door wandelen, maar valt vooral op door zijn lengte, negentien meter in totaal en dat is meer dan

de Expozaal aankan. Een kunstobject dat geen rekening houdt met het bevattingsvermogen van zijn eigen tentoonstellingsruimte, het is een drastische manier om de aandacht van je publiek op te eisen. Of heeft het bovenmaatse object meer in zich dan enkel een hoge spektakelwaarde?

Ontstaan

Toen de kunstenaars voor de eerste keer door de gangen van het STUK wandelden, viel hen op hoezeer de Expozaal van de andere publieke ruimtes in het kunstencentrum verschilde. Het contrast zat hem ondermeer in de ligging. Terwijl de meeste zalen rond de centrale binnenkoer geschikt lagen, moest je voor de expositieruimte een omweg maken. Muziek-, theater- en filmfiethebbers liepen elkaar automatisch tegen het lijf; de Expozaal bereikten vergde een extra inspanning. Het intrigeerde de kunstenaars dat de ruimte zich door haar ligging ver weg van de actie bevond.

Ook het uiterlijk stak af tegen dat van de overige zalen. Waar in elke andere ruimte wel eigen architectonische accenten te ontdekken vielen, stak de Expozaal af door zijn soberheid, rechtlijnigheid en gebrek aan franjes.

Het gezamenlijke idee rees het ruimtelijke karakter van de tentoonstellingszaal eens grondig aan te pakken. Want hoewel beeldend kunstenaars Michael Van den Abeele, Koen de Decker, Boris Rebetez, Gabriël Lester en architect Arnaud Hendrickx verre van een collectief vormen, merk je toch een duidelijke rode draad doorheen de tentoonstelling. Het gaat niet om een gemeen-

schappelijk thema of discours, maar om éénzelfde ruimtelijke scenario dat aan de grond van al hun werken ligt.

Herindeling

Drie monumentale werken, waarvan "El Mucho Macho" er één van is, vormen de fundamente van de tentoonstelling. De kolossale balk baant zich als het ware een weg dwars door het gebouw en verdeelt de ruimte onherroepelijk in twee afgescheiden delen. Om het achterste stuk van de zaal te bereiken, kan je niet anders dan je te bukken.

Waar "El Mucho Macho" vooral beperkend is voor de blik, trekt het werk van Boris Rebetez het gezichtsveld net heel erg open. Vanuit de rechters van de expositieruimte valt je oog op een reusachtige collagefoto die op het aanpalende gebouw bevestigd werd: de tentoonstelling beperkt zich eensklaps niet meer tot de ruimte waarin je rondloopt.

Dezelfde behoefte om aan de ruimte een andere invulling te geven vind je terug in het werk van Gabriël Lester achteraan de zaal. Een reeks schuin geplaatste verticale platen beletten je een algemene blik te werpen op de achterwand van de zaal die Lester volstouwde met allerhande gevonden objecten en een collage van de wereldzeeën. Die krijg je, wandelend langs de platen, met mondjesmaat te zien. Lester deelt de wand op in fragmenten, de verwachting van een totaalbeeld wordt niet ingelost.

Dat fragmentarische is iets wat ook terugkomt in de andere twee werken. De foto van Rebetez blijkt een samenstelling van fragmenten. "El Mucho Macho" kan je onmogelijk met één oogopslag overzien: je zicht blijft beperkt tot het middenstuk of één van de uitstekende delen. Zelfs de kunstenaars zagen de installatie nooit in zijn geheel.

Versterking

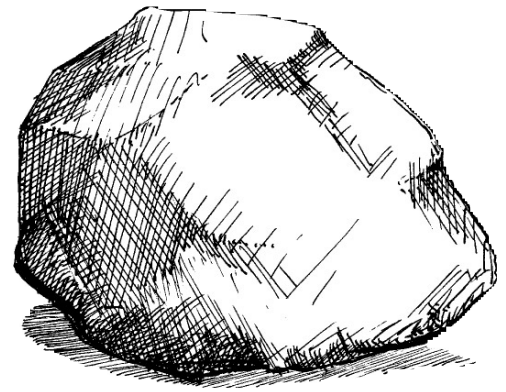
De kleinere objecten die de ruimte rond de drie pijlers opvullen, zetten het geheel alleen nog meer kracht bij. Vanuit de periscoop aan de rechterwand vang je nog maar eens een fragment van de gefragmenteerde collagefoto op. Met de lichtbox in het verduisterde achterkamertje van de zaal kan je door het object te draaien en te keren zelf de ruimte hertekenen.

Maar het draait ook om het counteren van verwachtingspatronen. Net zoals Gabriël Lester voor zijn collage de eerder onvertrouwde contouren van de wereldzeeën en niet die van de continenten gebruikt, zie je een schommel waarmee je niet kan schommelen, een bankje dat niet dient om op te zitten en een stripboek dat ontdaan is van al zijn prentjes. Op een subtiele en onschuldige manier wordt de bezoeker al eens in het ootje genomen.

Een knipoog zit er ook in de opstelling van de werken. Het zijn enkelingen die erin slagen op de toch beperkte oppervlakte van de Expozaal alle werken terug te vinden. Subtiliteit is duidelijk een handelsmerk van de heren. De optelsom ter controle is snel gemaakt: de drie grote werken niet meegeteld, moet je op een totaal van negentien komen.

Anneleen
Cosemans

Je kan de tentoonstelling nog tot vrijdag 6 juni bezichtigen van maandag tot vrijdag van 10u00 tot 18u00 en op zondag van 14u00 tot 18u00. Bij een voorstelling in STUK blijven de deuren open tot 20u30. De toegang is gratis.

THE SEA AND CAKE OP 14 MEI IN STUK

Liedjes over zon, bloemen en gras

Tet als het academiejaar, loopt het seizoen 02-03 van STUK op zijn laatste beentjes. Er resten nog drie optredens; het uit Chicago afkomstige The Sea and Cake geeft er daarvan één, op woensdag 14 mei. Laat de naderende examens geen reden zijn om dit enige concert in België te missen.

Wie al eens naar de 'serieuzere' popmuziek durft luisteren, kan het moeilijk zijn ontgaan dat er sinds enkele jaren een hele stroming muzikanten is opgestaan, die opnieuw plezierige muziek durft maken en ons herinnert aan de psychedelische jaren zestig. Het lijkt gedaan met de *pre-millennium tension*, die in de jaren negentig nog zwaar op onze schouders woog en die zich duidelijk manifesteerde in donkere, grimmige popmuziek. Het is niet meer 'in' om depri te zijn. Neen, vandaag ben je cool als je 's morgens de vogeltjes groet, de hele dag in het park, samen met mensen die je daar voor het eerst hebt ontmoet, liedjes zingt over de zon, de bloemen en het gras, ja vooral het gras.

Zo lijkt het toch wanneer je groepen als the Flaming Lips, Sparklehorse of The Polyphonic Spree moet geloven. Zij zijn het onder andere, die vandaag de nieuwe vertegenwoordigers van de psychedelica uitmaken: bedrieglijk lieflijke muziek met donkere kantjes die steeds spannend blijft en die weinig of niets gemeen heeft met de alledaagse hitparadepop.

Ook tekstueel distantiëren ze zich van de traditionele popmuziek. Zo laten ze de grote hedendaagse thema's van de popmuziek, als daar zijn: "ik vind mijn Rolex een leuke horloge" en het o zo bekende: "ik laat mijn Rolls Royce driemaal per dag wassen met champagne" links liggen en zingen ze leukweg over blinde pony's (Sparklehorse) of eenzame robotten met drankproblemen (Grandaddy) en trachten ze op deze wijze de grote vragen des levens op te lossen. Idioot? Neen,

allesbehalve, misschien wel de leukste popmuziek die er vandaag te vinden is.

Broertje

The Sea and Cake hoort ook binnen deze stroming. Velen zullen het daar waarschijnlijk niet mee eens zijn. Het klopt ook ergens wel: ze zijn veel minder wereldvreemd — lees: minder onder invloed — en hun muziek klinkt volwassener en gematigder. Maar het lijkt ons fout om The Sea and Cake nog steeds in het hokje van de *postrock* te blijven duwen, daar klinkt hun muziek veel te leuk voor. De zachte, lieve stem van Sam Perkop heeft niets te maken met het *postrock* geweld. Hun muziek is veel rijker en boeiender: onschuldige liedjes met een donker kantje aan. Het is te makkelijk om The Sea and Cake te blijven beschouwen als het kleine broertje van Tortoise, en dit louter omdat beide groepen een gemeenschappelijk lid hebben (drummer John McEntire). Zwan klinkt toch ook niet. — oei, slecht voorbeeld.

Wie hen dan toch in het *postrock* hokje wil duwen, moet toegeven dat The Sea and Cake een groep is die het genre naar een hoger niveau tilt. Iets waar nood aan is. Al te vaak wordt er teruggegrepen naar de standaard en hervalt men steeds in hetzelfde verhaal. Het klinkt vreemd, maar in een voor velen nog nieuw genre als *postrock*, is er nood aan vernieuwing. Dat is nu net de taak die The Sea and Cake op zich lijkt te hebben genomen.

Natuurlijk zijn er Tortoise invloeden te horen. Zo gebruiken ze vele ritmewissels, is hun gitaarspel niet alledaags en wordt hun muziek vaak ondersteund door allerhande vreemde geluiden, maar ze doen ook meer: ze maken popmuziek! Popmuziek die veel populairder zou moeten zijn dan ze nu is. Daarom: ga woensdag eens een kijkje nemen, laat je overtuigen en vertel het voort!

Hans Ramaekers

Eet mens!

Wil je wat meer te weten komen over het stuk dier dat je dagelijks naar binnen werkt, dan is daar nu volop gelegenheid toe. Er loopt namelijk een tentoonstelling in Leuven in het kader van *Lekker Dier. Ze zijn wat we eten*, over de geschiedenis van het vlees. Vlees in de wei, vlees in de stad en vlees uit de fabriek.

'Lekker Dier' is een project dat tot stand is gekomen door samenwerking tussen het Leuvense Centrum voor Agrarische geschiedenis, het Provinciaal Domein Bokrijk en het Museum voor Industriële Archeologie en Textiel in Gent. Het project ging van start begin april en loopt nog tot januari 2004. Gedurende deze periode vinden er tentoonstellingen, manifestaties, lezingen en daguitstappen plaats. Het doel van de reeks tentoonstellingen is vooral een overzicht te geven van de kweek van hoedieren en van de productie, distributie en consumptie van vlees, eieren en melkproducten, toen en nu. Recente problematiek als voedselveiligheid of de noodzaak van vlees in een evenwichtig voedingspatroon komen dus niet aan bod.

Lusten

De tentoonstelling die op dit moment in het Stadsarchief en de Stadsbibliotheek loopt, is getiteld *Vlees in de stad*. Weinig mensen weten dit, maar reeds in 1781 had Leuven een eigen slachthuis, zowaar het eerste in de Zuidelijke Nederlanden! En wanneer Leuven omstreeks 1900 150 vleeswinkels telde, kebabs verschenen pas later, kwam er een nieuw, voor die tijd vooruitstrevend abattoir. Wat gebeurt er eigenlijk in een slachthuis, hoe zit het met de beenhouwerijen, de schaarste tijdens de twee wereldoorlogen en de intrede van de supermarkten: dat alles kom je er te weten. Ook de reeks foto's aan de hand waarvan de laatste reis van een varken uitgebreid gereconstrueerd wordt, is de moeite waard. Liefhebbers van het vleselijke genre kunnen hun lusten op deze tentoonstelling dus gretig botvieren!

Ben Deboeck

De tentoonstelling loopt nog tot 4 juni in Tweebronnen, de toegang is gratis.

www.lekkerdier.be

ZED

PROGRAMMA VAN 14 MEI TOT 20 MEI 2003

- WOENSDAG 14 MEI**
- 20u GIGI
- 22u30 AKIRA
- DONDERDAG 15 MEI**
- 20u LOST MOVIES
- 22u30 DOG DAYS (HUNDSTAGE)
- VRIJDAG 16 MEI**
- 20u AKIRA
- 22u30 ALL OR NOTHING
- ZATERDAG 17 MEI**
- 20u DOG DAYS (HUNDSTAGE)
- 22u30 ALL OR NOTHING
- ZONDAG 18 MEI**
- 20u LOVE IS A TREASURE
- 22u30 GIGI
- MAANDAG 19 MEI**
- 20u ALL OR NOTHING
- 22u30 AKIRA
- DINSDAG 20 MEI**
- 20u ALL OR NOTHING
- 22u30 DOG DAYS

ALL OR NOTHING
 Mike Leigh / UK / 2002 / 2u 08min
 "All or Nothing" brengt ons gedurende enkele dagen in een Londense sociale woonwijk. Penny's liefde voor Phil, haar partner is uitgedoofd en het dagelijkse leven is een sleur geworden. Phil is een lieve, filosofische man en probeert zijn brood te verdienen als taxichauffeur. Penny, kassierster in een supermarkt, zorgt ervoor dat ze de eindjes aan elkaar kunnen knopen. Hun dochter Rachel is poetsvrouw in een bejaardentehuis. Hun werkloze zoon Rory maakt hen het leven zuur. Wanneer Rory plotseling ziek wordt en gehospitaliseerd wordt, vinden Penny en Phil elkaar terug.

LOST MOVIES
 Een recyclingwerk van verloren gewaande filmpjes uit de jaren '20 tot '50: Hoogst wetenschappelijke instructiefilms, lifestyle docu's, zogenaamde open vensters op exotische culturen, morele richtlijnen en ideologische traktaten worden gereduceerd tot hun ware aard. Wat rest is een hallucinante en vaak hilarische collectie van rare kwieten, foute (oorlogs)logica, politiek niet correcte ideeën en ronduit verwerpelijke propaganda. **Voor het eerst te zien op De Nachten 2003, nu exclusief in Cinema ZED!**

WWW.CINEMAZED.BE
JAPANIMATION AKIRA
 Katsuhiro Otomo / Japan / 1988 / 2u
 Anno 2019, dertig jaar na WO III. Uit de as van het verwoeste Tokyo herrees Neo-Tokyo, een stad aan de rand van de anarchie. Gewelddadige bendes en terroristen houden de stad in een wurggreep, de corrupte overheid kan enkel met de hulp van het machtige leger het gezag behouden. Tetsuo en Kanedo zijn beste vrienden van kindsbeen. Samen met vrienden zijn ook zij één van de vele motorbendes die de stad teisteren. Op een dag stooten ze op een telekinetisch 'geladen' kind, Takashi. Ze raken verwickeld in één van Neo-Tokyo's donkerste geheimen...

DOG DAYS (HUNDSTAGE)
 Ulrich Seidl / Oostenrijk / 2001 (Belgische release: 2003) / 2u / Met: Maria Hofstätter, Alfred Mrva, Erich Finsches, e.a.
 Het zijn de warmste dagen van het jaar (de 'hondsdagen' van juli en augustus), de thermometer bereikt waarden van boven de 35° celsius en de gemoederen lopen hoog op. Zes bewoners van een Weense buitenwijk proberen zich staande te houden. Tussen de snelwegen, parkeerterreinen en nieuwbouwprojecten door ontvouwen zich zes eenzame levens

LOVE IS A PLEASURE
 Eija-Liisa Ahtila / Finland / 2002 / 55 min / Engels ondertiteld
 "Love is a treasure" vertelt en toont vooral op een grappige en surrealistische wijze de psychoses van 5 jonge vrouwen. Verwacht geen overloos geratel maar wondermooie sprookjes, waarbij een glimlach rond je mond blijft hangen gedurende de hele film. Ahtila's werk wordt op de grootste kunstfestivals en -instituten getoond en geprezen, waaronder Documenta 11 in Kassel, Tate Modern in London...
 De film wordt voorafgegaan door: "LES SOEURS LUMIERE" (Karen Vanderborgh)

BUITEN CATEGORIE

CINEMA ZED (STUK)
 NAAMSESTRAAT 96
 3000 LEUVEN

Filmquiz

Goed nieuws voor filmfans! Iedere week vind je in Veto een nieuwe quizvraag. Beantwoord je die snel én juist, dan maak je kans op gratis duotickets. En er is meer: we houden de scores van de spelers bij, en tellen, week na week, het aantal juiste antwoorden per speler op. De top 5 van de hoogst scorende spelers kan je raadplegen op de website van Cinema ZED: www.cinemazed.be. Aan het einde van het seizoen, in mei, wint de hoogst scorende speler een mooie hoofdprijs.

VRAAG: "In welk jaar verscheen het allereerste stripverhaal-deel van "Akira", de Manga-stripreeks waarop de gelijknamige film gebaseerd werd?"

Stuur je antwoord razendsnel naar quiz@cinemazed.be en maak kans op 3 duotickets voor AKIRA op ma 19/5, 22u30
 Deadline voor het insturen van je antwoord is vrijdag 16 mei 14u.

DINSDAG

➔ **22.04.03: PJDS**
 SUPPORT ACT: NONA MEZ

➔ **29.04.03: LEMON**
 SUPPORT ACT: PALOMINE

➔ **06.05.03: THOU**
 SUPPORT ACT: ASSUNTA MANO

➔ **13.05.03: MINTZKOV LUNA**
 SUPPORT ACT: TOM WOLF

ZAAL BLAUWE KATER

HALLENGANG 1 / 3000 LEUVEN // DEUREN: 20.30 // TICKETS: 7€ / KASSA: 9€
UK TICKETS: MUSIC HANJA / FNAC / JJ RECORDS / TICKETVERKOOP CC LEUVEN // INFO: 016-222113 (CULTUURCENTRUM LEUVEN)

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 29
Nummer 25
15 mei 2003

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Verantwoordelijke uitgever:
David Adriaen

Hoofdredacteur:
Thomas Leys

Redactiesecretaris:
David Adriaen

Redactie:
Joris Beckers, Laurens De Koster, Kris Malefason, Hanne Vermeiren

Medewerkers:
David Adriaen, Katia Aerts, Joris Beckers, Jurgen Boel, Anneleen Cosemans, Ben Deboeck, Laurens De Koster, Lieven De Rouck, Dries De Smet, Hamid Douibi, Wim Gemoets, Thomas Leys, Herman Loos, Hans Ramaekers, Els Silvrants, Hanne Vermeiren

DTP:
David Adriaen, Thomas Leys

Eindredactie:
David Adriaen

Assistentie-eindredactie:
Katia Aerts

Internet:
<http://www.veto.be>

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Reclame:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-namiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, examenstand-in,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Het laatste nummer van dit academiejaar verschijnt op 22 mei

Verkiezingen praktisch

Stemplicht

In België is er nog altijd stemplicht. Wie niet opdaagt zonder geldige reden zoals ziekte, riskeert een boete tot 50 euro. Stemmen kan op zondag 18 mei vanaf 8 u tot 13 u. Wanneer er elektronisch wordt gestemd, kan je je aanmelden tot 15 u.

Stemmen bij volmacht

Wie om studieredenen niet naar het stembureau kan gaan, kan stemmen bij volmacht. Dan stemt een andere kiezer, die jij aanduidt, in jouw plaats. Hiervoor vul je een formulier in dat je kunt downloaden op: <http://verkiezingen2003.belgium.be>. Ook bij het gemeentebestuur is zo'n volmacht-formulier gratis af te halen.

Je dient echter als student ook te

bewijzen dat je niet kan stemmen om studieredenen. Daarvoor haal je een attest af bij de Dienst Studentenadministratie in de Naamsestraat 22. Niet vergeten dit attest, het volmachtformulier en je oproepingsbrief aan de gevolmachtigde mee te geven!

Wie geen volmacht geeft en gegronde reden meent te hebben om niet te moeten gaan stemmen op 18 mei, kan aan de vrederechter zijn reden voor onthouding meedelen. Men zal echter steeds achteraf bepalen of men al dan niet deze redenen aanvaardt.

Gratis treinreis naar huis

Om iedereen toe te laten zijn stemplicht te vervullen, voorziet de NMBS in kosteloze verkiezingsbiljetten. Dat is een treinrit heen en terug vanuit Leuven naar de stad waar je je stem moet uitbrengen. Het vertrek kan

vanaf vrijdag. Terugkomst is ten laatste maandag. Om gerechtigd te zijn, heb je een attest nodig van de Dienst Studentenadministratie.

Gebruik je een ander vervoermiddel, zoals de bus, om naar huis te gaan, dan kun je achteraf nog je kosten terugvorderen van het ministerie van Binnenlandse Zaken. De vergoeding wordt dan bepaald op basis van de treintarieven.

Nog vragen?

De Juridische dienst, Van Dalecollege, Naamsestraat 80, beantwoordt graag bijkomende vragen. De spreekuren zijn elke namiddag (behalve donderdag) tussen 14 en 17 u. De dienst is telefonisch bereikbaar op 016/32.44.35 en via e-mail: jurdienst@dsv.kuleuven.ac.be.

Veto te snel uitgelezen? Discussieer verder op onze eigen nieuwsgroep: kotnet.veto

www.veto.be

Veto bij je thuis? Neem een abonnement: voor 10 euro wekelijks in je bus. 001-0959719-77

Fuifzaal Albatros

Brusselsestraat - Leuven <http://www.fuifzaal-albatros.be>

Speciale voorwaarden tijdens de maanden mei en juni

Info en Reservatie
LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

016/22.04.66
fax: 016/22.01.03
GSM: 0497/27.41.14

de kringwinkel

Breng een bezoek aan De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee

Open di - vr 10 - 18 u
zat 10 - 17 u
zon - ma gesloten

Tel. 016 65 29 57
Web www.spit.be

God is a dj!

"Jullie zullen niet opvallen in die les, daar zal zeker 30 man zitten", aldus onze hoofdredacteur. Het bleek net iets minder te zijn en dus waren we genoodzaakt undercover te gaan bij wat, achteraf bekeken, best een leuke les was.

Lokaal DV 01.07, dat stond er op het rooster vermeld. Toen we echter iets voor 16u dit lokaal bereikten, bleek professor Torfs daar net het vak dat we wilden volgen in het Engels gedoceerd te hebben. We nestelden ons op de middelste rij, in de hoop dat de studenten die nog moesten komen de rijen voor ons zouden bezetten. Het was eventjes wachten op die andere studenten. Eventjes lang zelfs.

Uiteindelijk kwamen we van Torfs zelf te weten dat de Nederlandse versie zou plaatsvinden in het MTC. Hij wilde ons wel meenemen, maar was vrij verbaasd over het feit dat we interesse toonden voor zijn vak. Wat kwamen we eigenlijk doen? Een leugentje om bestwil — en om onze anonimiteit te bewaren zonder ongeloofwaardig te worden — drong zich op. We waren van 2e kan rechten en we overwogen een licentie Kerkelijk Recht.

Bezoekje

Groot was onze verbazing toen Torfs ons een lokaaltje binnenleidde waar drie (!) studenten zaten te wachten op hun docent. Torfs moest nog even wat regelen, wat ons de gelegenheid bood de twee — ondertussen had een derde van het publiek zich al bedacht en was vertrokken — Nederlandse studenten uit te leggen wat de werkelijke redenen van ons bezoekje was.

Toen Torfs het lokaal terug betrad en hij ons voorstelde, klonk het kordate antwoord van de Nederlanders als volgt: "Spijtig dat jullie geen Nederlanders zijn, anders konden we die Belg wegstemmen." Dergelijke steekjes onder — maar vaak ook boven — de gordel tussen Torfs en zijn tweekoppige aanhang waren typerend voor de hele les. Torfs wist altijd de droge theorie heel wat levendiger te brengen door ironische opmerkingen allerhande.

Discotheek

Torfs drukte zijn spijt uit van het feit dat ze net een eerder technisch deel van het wetboek hadden bereikt, waarop onze Nederlandse medestudent prompt voorstelde een "meer sappig stuk" aan te snijden. Torfs paste zijn les dus wat aan omwille van onze aanwezigheid en legde ons uit waar het kerkelijk wetboek juist voor staat. Zo bevat deze 1752 bepalingen of canons, onderverdeeld in zeven boeken. "Hoe word ik ketter in vijf lessen," omschrijft Torfs een van de hoofdstukken.

"Je ziet, kerkelijk recht staat in schril contrast met de doodsaai, hypertechische aspecten van het strafrecht. Dit *flashy* vak gaat dan ook vaak over de lippen in de discotheek, de plek waar ook u er ongetwijfeld voor het eerst over hoorde." En zo ging Torfs lustig door, ons tussen twee canons door de sector godgeleerdheid aanbevelend als aantrekkelijke arbeidsmarkt, daar "geen enkele priester zich immers nog aan het celibaat houdt."

Armzalige

Ondanks de constant relaxte sfeer, bleven we steeds op onze hoede, bevreesd als we waren vragen te krijgen die onze armzalige kennis van het recht zouden onthullen. Er ontstond een heel debat over wat eerst moet plaatsvinden: de burgerlijke echtscheiding of de kerkelijke nietigverklaring. In de wet staat wel dat het burgerlijk huwelijk voor het kerkelijke moet plaatsvinden, maar er wordt niets gezegd over de volgorde aan het einde van de rit.

Onze vraag of homoseksualiteit kan leiden tot een nietigverklaring voor de Kerk, die door Torfs werd omschreven als een "goede vraag", vermelden we toch niet zonder enig trots. Het antwoord is ja, maar dan moet van die

geaardheid wel al een kiem aanwezig zijn op het moment dat ze trouwden. Enerzijds erkent de kerk het dus niet, anderzijds kan het wel een reden zijn voor ontbinding. Vreemde jongens die katholieken.

Met een anekdote beëindigt Torfs deze canons met betrekking tot de nietigverklaring. Zo krijgen we te horen dat de ontbinding van een bekende Vlaamse zanger met internationale faam, laten we hem even H.L. noemen, mee werd beslist door de priester die tevens voorganger was in H.L.'s tweede kerkelijke huwelijk.

Misdadigers

Hoewel ook in het kerkelijk recht de leeftijd van volwassenheid op 18 jaar ligt, wordt er toch gesteld dat veertienjarigen al bepaalde handelingen zelfstandig kunnen

advocaat priester zijn. "Als een priester is betrokken bij seksueel misbruik bijvoorbeeld. Ik bedoel daarmee dat hij zelf seksueel misbruik pleegt, niet dat hij seksueel misbruikt wordt. Zelfs misdadigers hebben immers smaak." Volgens Torfs is het dan echter net een voordeel door een leek verdedigd te worden, waartegen toch ongeremder gesproken wordt.

Hij haalt het voorbeeld van Rudy Borremans aan, de homoseksuele priester die enkele jaren geleden uit zijn ambt ontzet werd door kardinaal Danneels, maar waarbij Torfs als leek wel optrad als Borremans' advocaat. "Zolang Danneels er niet naar vraagt, is er geen probleem." antwoordde Torfs zijn cliënt.

Transseksueel

De les gaat verder zonder pauze, aangezien de mannelijke student vroeg of ze vandaag niet wat vroeger kunnen eindigen zodat hij zijn trein nog kan halen. Het lijkt vreemd voor 'normale' mensen die het gewend zijn om in een stampvolle aula de prof amper te kunnen verstaan wegens het algemene geroezemoes. De hele les steunde overigens op een vorm van discussie tussen de drie aanwezigen, doorspekt met grapjes en anekdotes.

Wanneer het einde van de les nadert en plots blijkt dat zijn twee studenten 'het verhaal van de transseksueel' nog niet kennen, verbaast dit professor Torfs en belooft hij het als apotheose van deze les mee te geven. Het verhaal begint op het ogenblik dat de man zestig jaar is en zich laat ombouwen tot vrouw. Hij is gescheiden van zijn vrouw waarmee hij/zij bovendien

vijf kinderen heeft. Zodra piemelloos wil deze man, euhm. neen, vrouw dus, voor de kerk hertrouwen met een andere man. Maar hiervoor moest wel eerst het vorige huwelijk nietig worden verklaard.

Het verhaal begint op dit punt fantastische kronkels aan te nemen — de nieuwe vrouw betwist bijvoorbeeld dat ze ooit man geweest is — die voor studenten die het kerkelijk recht nog maar een uurtje hebben ontdekt net dat ietsje te ver gaan. We onthouden enkel dat je je te Brugge in slechts twee maanden tijd volledig kan laten ombouwen tot vrouw.

Schaamteloos

De les eindigt om half zes en we maken ons uit de voeten om niet opnieuw ten prooi te vallen aan lastige vragen over de twee jaar rechten die we er zagezegd op hebben zitten. Deze humane wetenschappers in spe haastten zich terug naar de Veto-lokalen om daar de schaamteloze persoon die ons een aula met dertig studenten beloofde, de huid vol te schelden. Niet dat daar redenen toe was, daar het een zeer aangename en leerzame les was.

We moeten ons enkel nog excuseren bij professor Torfs. Het spijt ons professor, wij hebben gezondigd tegen het zevende gebod dat het liegen verbiedt en volgend jaar zullen wij dan ook gewoon in onze eigen faculteit blijven. Maar we beloven wel om in de discotheek over uw les te blijven praten!

nemen. Vrij progressief voor een instelling als de kerk, ware het niet dat dit teruggaat op de leer van Thomas van Aquino die stelde dat "kinderen het licht zien in hun zevende levensjaar". Op een paar maanden tijd, zouden kinderen dan besef krijgen van goed en kwaad. We vallen bijna door de mand wanneer een van de Veto-reporters — de beroepsmisvorming heeft al toegeslagen — laat zien dat ze wel wat van psychologie afweet en bevestigt dat dit wetenschappelijk werd aangetoond, resulterend in een aandachtige Torfs. Die laatste merkt echter niets en gaat gewoon door.

Bij priesters die iets ten laste wordt gelegd, moet ook de

